

schammer

...ein
...tische
...nd w
...as vor
...Das
...gehe
...nervöse
...de
...elbster
...n wie hy
...Laun
...ann e
...sche
...h au
...chle
...p
...i
...ie
...ne Sp
...rs geklo
...Angst, sc
...ugte sich
...orm
...Lübbard se
...rch, ri
...ar noch
...meine
...e se

JOPPE FRANS

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driekeerlijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Joppe Frans
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Joppe Frans

Chef Cultuur
Sarah Van Crombruggen

Algemeen Coördinator
Zita-Luna de Smaele
& Lies Pardon

Chef Wetenschap
Leone Mattheus
(interim)

Chef Reclame & PR
Yana Rosé

Chef Lay-out
S. Marina Dosal
Dierssen

Chef Sociale Media & PR
Jozen Stox & Tina Morthier

Chef IT
Henri Spriet

Chef Maatschappij & Satire
Samuel Bocken

Chef Eindredactie
Leone Mattheus

Chef Onderwijs
Joppe Frans & Yana Rosé
(interim)

Chef Beeld
Emma Juxon-Smith

Redacteur
Nina Vandezande, Renée Van Hecken, Zita-Luna 'tandestoker' De Smaele, Tina 'klopper' Morthier, Yana 'slagersmes' Rosé, Mara 'taartvorkje' Malliet, Stien Kregting, Joppe Mandervelt, Julian Dams, August Dams, Tuur Van Beveren, Joppe 'lepel' Frans, Emilie De Winne, Mirthe Van Landschoot, Ella Pauwels, Juniper Van Huyck, Samuel 'lepel' Bocken, Matthias Diallo, Wout Landuyt, Yentel Goubert, Ophélie Van Damme, Emma Juxon-Smith, Siri Van de Velde, Madeleine 'middeleeuwse eetprijem' Cossement, Sarah 'eetstokjes' Van Crombruggen, Nora Lettany, Hade Pauwels, Leone 'vork' Mattheus, Luna 'vork' Llusha, Juliette Veulemans, Fien 'pollepel' Waege, Manu De Cock De Block, Marie Soetens

Beeld
Emma Juxon-Smith, Yanne de Frenne, Jasper Mouton, Seppe Verleye, Hannah 'koffielepel' Vigne, Leone Mattheus, Nora Lettany, Hade Pauwels, Wout Landuyt, Fien Waege

Eindredactie
★ Mara Malliet, Marie Soetens, Yana Rosé, Samuel Bocken, Sophie Marina 'koffielepel' Dosal Dierssen, Madeleine Cossement, Luna Llusha, Tuur van Beveren, Stien Kregting, Jozen Stox, Marieke Pottie, Yana Rosé, Fien Waege, Henri Spriet, Seppe Verleye, Nina Coorenman, Matthias Diallo

Cover
Emma Juxon-Smith

Edito beeld
Emma Juxon-Smith

Middenpagina
Emilie De Winne, Emma Juxon-Smith, Sophie Marina Dosal Dierssen, Mirthe Van Landschoot

WAT VEEL MENSEN VERGETEN IS DAT BIJ ACADEMISCHE VRIJHEID OOK ACADEMISCHE STANDAARDEN HOREN

Op een bepaald moment stopt het plezier als hoofdredacteur even en moet je je redacteurs de vrijheid geven om in de paasblok al die verwaarloosde leerstof in te halen. Dat wil ook zeggen een actuele edito schrijven voor de paasvakantie, die pas na de paasvakantie gepubliceerd wordt. Ik moet met andere woorden de toekomst voorspellen.

Je zou denken dat een instelling die zich bijna volledig focust op geïndustrialiseerde wetenschappelijke procedures, ietwat voorspelbaar is. Maar niets blijkt minder waar, aangezien de academici die aan deze wetenschap doen en bedenken tamelijk onvoorspelbaar zijn. Het kan zomaar dat een onderzoeker zich de ene keer verdiept in kwantumfysica, en de dag erna in een studentente.

Wat misschien het moeilijkst blijkt om te voorspellen, zijn de normen en waarden van de UGent. Het mensenrechten- en onderzoeksbeleid van de universiteit is duidelijk, maar toch glipt er dan een ras-'wetenschapper' door de mazen van het net die zijn voeten aan beide veegt. Dit is geen kwestie van linkse *twinkiewinkies* die niet tegen een stootje kunnen, maar racisten die gewoon graag een, wetenschappelijk gezien fout, beeld toch als

waar willen zien. Wat veel mensen vergeten is dat bij academische vrijheid ook academische standaarden horen.

Maar wat zou er nog met die UGent gebeuren na de paasvakantie? Wel op basis van bovenstaande informatie zou

ik zeggen dat haar geloofwaardigheid nog steeds aan diggelen zal liggen, en het zal weer aan de studenten zijn om haar daarop te wijzen.

Israël heeft al:
72.285
Palestijnen gedood sinds 7 oktober
2023

In the spotlight: MaRaK	4
Wat met de masteropleiding 'Taal- en Letterkunde?	5
Grote informer: april-mei	6
Stuerverkiezingen: stuwadde?	8
Waarheen voor mentaal welzijn?	10
	12
Geschiedenis van de psychiatrie in Gent	14
Interview: twee Amerikaanse studenten over de VS	16
For the record: ICE & FRONTEX	18
Opinie: Matthias Diallo	19
Spelletjespagina	
	24
Interview: Ann van Soom	24
Interview: Guy T'Sjoen & Joz Motmans	26
Interview: Anaïs van Ertvelde	28
Budgetvriendelijke lunchspots in Gent	30
Opinie: Wout Landuyt	32
Niet te missen: Onvergetelijk	33
Interview: Kwa Kwa	34
Four Favourites The Oscars editie	36
De dansende student	37
Twee broertjes verdwalen in casino	38
De cartoon	39
Cofnas ontkent	39

In de spotlight MATRAK

Deze editie in the spotlight: de studentenvereniging MaTRaK, het enige theatercollectief voor studenten in Gent. Al een aantal decennia vormt dit gezelschap het toevluchtsoord voor de toneelminnende student.

De term 'theater' klinkt al snel erg professioneel: weggelegd voor een select clubje natuurtalenten en te hoog gegrepen voor de gemiddelde student. Toch is er bij MaTRaK absoluut geen ervaring vereist. In oktober vinden er telkens open audities plaats in twee rondes, waarna de regisseurs spelers kiezen. Daarnaast geeft het gezelschap af en toe gratis workshops die voor iedereen toegankelijk zijn. De eerstvolgende activiteit valt op 28 april. Elk jaar voeren de acteurs drie à vier stukken op, geschreven en begeleid door verschillende regisseurs. Zo probeert de vereniging meerdere vormen en genres aan te bieden.

We contacteerden de vicevoorzitter van MaTRaK om hem wat vragen te stellen over de vereniging. Zijn boodschap is duidelijk: "Wat MaTRaK uniek maakt, is het vertrouwen tussen de toneelspelers". Het gezelschap organiseert namelijk niet alleen repetities en workshops. Ze gaan ook regelmatig samen uit, gaan op weekend of doen karaokeavonden. Zo is het de bedoeling dat er tussen de leden een hechte band ontstaat. Als er dan intieme of gevoelige scènes moeten worden gespeeld, voelt dit veilig aan voor iedereen.

Om je bij MaTRaK aan te sluiten heb je dus geen ervaring nodig. Wat je wel nodig hebt, is veel enthousiasme en energie voor toneel. "Mensen denken soms dat dat allemaal extraverte mensen met een grote mond moeten zijn, maar dat is niet per se waar", zegt de vicevoorzitter. Ook studenten die wat minder sociaal zijn, kunnen bij

MaTRaK hun draai vinden. De regisseurs weten dat ze veel van hun acteurs verwachten, en dus is engagement het belangrijkste.

"Wat MaTRaK uniek maakt, is het vertrouwen tussen de toneelspelers"
- vicevoorzitter
MaTRaK

We vroegen ook naar de interesse in toneel bij studenten. Daarop kregen we het antwoord dat het aantal auditanten de laatste jaren is gestegen. Toneel blijft echter wel een niche. Velen onder ons komen ermee in aanraking in de lagere school en in het middelbaar, maar verliezen de kunst wat uit het oog in het hoger onderwijs. Vele leden van MaTRaK zijn dan ook mensen die al een jeugd vol toneel achter de rug hebben. Vooral de zoektocht naar regisseurs is moeilijk, aangezien het een erg grote opdracht is om buiten je studies een toneelstuk op poten te krijgen. Zo zijn er dus niet altijd rollen genoeg voor alle auditanten. "Daarom moeten wij soms zeer getalenteerde mensen afwijzen. Dat is spijtig", zegt de vicevoorzitter.

*Aankomende voorstellingen:
Op 20 en 21 april bijt de vereniging de spits af met het metha-theaterstuk 'Björksnäs'. Een week later brengt ze 'De Laatste Volkstelling', een bewerking van een stuk over de mysterieuze terugkeer van een vrouw naar haar geboortestad. Afsluiten doet ze 6 en 10 mei met 'The Way You Look Tonight', tragische romantiek rond de AIDS-epidemie in de jaren 80.*

HERVORMING IN DE MASTER TAAL- EN LETTERKUNDE OP TIL

TINA MORTHIER & YANA ROSÉ // BEELD: HILDE CHRISTIAENS

Masterstudenten in de Taal- en Letterkunde zien vanaf volgend jaar het een en ander veranderen. Zo vervangt de afstudeerrichting 'Historische perspectieven' de master in de historische Taal- en Letterkunde en wil de universiteit een nieuwe master in taal, diversiteit en beleid introduceren.

INHOUDELIJKE HERVORMING

Vanaf academiejaar 2026-2027 worden de masteropleidingen in de taal- en letterkunde hervormd. De Master in de Taal- en Letterkunde is eerst aan de beurt en krijgt vier verschillende afstudeerrichtingen: een taalcombinatie, een focus op één taalgebied, Historische perspectieven en Taalwetenschap. Een van die afstudeerrichtingen, Taalwetenschap, ging dit academiejaar al van start. De vierde afstudeerrichting, Historische Perspectieven, schiet vanaf volgend jaar uit de startblokken. Masterstudenten Taal-en Letterkunde kunnen één van de vier kiezen.

Daarnaast wil de universiteit een nieuwe opleiding lanceren, de Master of Arts in taal, diversiteit en beleid. Om die nieuwe master te kunnen introduceren, moet een andere masteropleiding op de schop gaan. "Het huidig decreet verplicht universiteiten om een master 'in te ruilen' om een nieuwe master te mogen inrichten", aldus de persdienst van de universiteit.

VERDWIJNT DE MASTER IN DE HISTORISCHE TAAL-EN LETTERKUNDE?

Een belangrijk gevolg van de hervorming is de mogelijke afschaffing van de aparte master in de historische Taal- en Letterkunde. Dat zou de master worden die 'in-

geruild' wordt voor de nieuwe opleiding. Deze éénjarige opleiding - uniek in Vlaanderen - richt zich op "de studie van de taal en de literatuur in cultuurhistorisch perspectief," zo luidt het in de brochure. De student legt zich hierbij toe op de studie van één of twee talen van de elf aangeboden talen. In februari 2026 besliste de Raad van Bestuur om de master voorlopig te bevriezen.

De studenten zelf hoeven niets te vrezzen: de inhoudelijke vakkennis wordt integraal overgeplaatst naar de nieuwe afstudeerrichting 'Historische Perspectieven' in de Master Taal- en Letterkunde. Professor **Youri Desplenter**, opleidingsvoorzitter van de huidige master, legt uit: "De structuur, inhoud en mogelijkheden (bv. instroom- en uitstroom-) van de HTL (Master historische taal- en letterkunde, *red.*) hebben we daarbij voor 99% bewaard."

Een belangrijke caveat is dat de richting nog niet definitief is afgeschaft. Vanaf academiejaar 2026-2027 wordt de toegang bevroren,

maar verdwijnt de master nog niet uit het aanbod. Dat laatste is wel de bedoeling van de UGent voor academiejaar 2027-2028. Voorlopig is dat nog niet definitief het geval, omdat de schrapping gekoppeld wordt aan de goedkeuring van een nieuwe opleiding door de Vlaamse Regering. Die erkenning is er echter nog niet.

Student **Heike Bekaert** volgt dit academiejaar deels het voorbereidingsprogramma naar de master historische Taal- en Letterkunde, en deels de educatieve master. Als historicus wil hij zich graag verdiepen in het historisch onderzoek, en de opleiding ziet hij als een manier om zijn onderzoeksvaardigheden en zijn kennis van het Latijn, een taal waarin veel historische bronnen zijn geschreven, aan te scherpen. Hij vindt de hervorming logisch: "Ik begrijp het aangezien het zo'n kleine richting is." Dit academiejaar zijn er namelijk elf studenten ingeschreven. Zij die nu al zijn ingeschreven, kunnen wel nog twee academiejaren de reguliere master volgen.

HOE VER STAAN WE SINDS

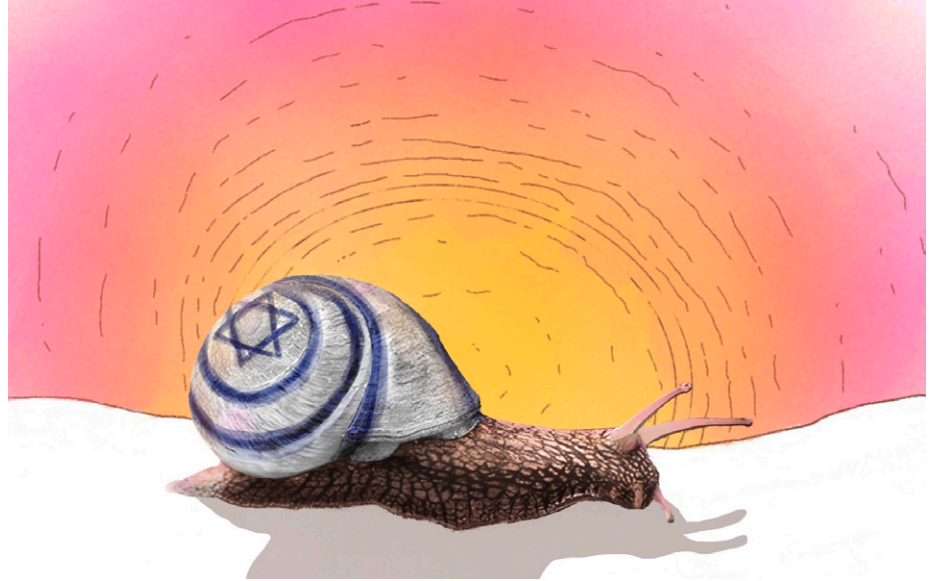
JOPPE FRANS & TUUR VAN BEVEREN // BEELD: YANNE DE FRENNE

De stuververkiezingen staan weer voor de deur en dus zit de termijn van de vorige studentenvertegenwoordigers er bijna op. Maar wie waren die stuvvers, welke thema's lichten ze uit tijdens de verkiezingen en hoever staan die dossiers op dit moment?

Bij de vorige stuververkiezingen van 2024 werden **Basile Peeters**, **Felix Coens**, **Lou-Wilson Van Pelli-com** en **Hadewig Claeys** verkozen als studentenvertegenwoordigers binnen de Raad van Bestuur (RvB). **Anna Dijkema**, **Wannes Sys** en **Martijn De Maesschalck** werden dan weer verkozen binnen de Sociale Raad (SoRa). Mocht je je afvragen wat deze raden allemaal doen, lees dan zeker ons andere artikel hierover in deze editie. Basile Peeters en Anna Dijkema kwamen op onder één platform, Unief van Morgen. Peeters en Dijkema zijn beide lid van Comac, de studentenbeweging van de PVDA. Ze behaalden samen veruit de meeste stemmen bij de vorige stuververkiezingen.

BANDEN MET ISRAËL

Tijdens die verkiezingen was er veel te doen rond de aanpak van de UGent omtrent samenwerkingen aan internationale projecten waar ook Israëlische universiteiten aan deelnemen. Dit leidde uiteindelijk tot de ondertussen befaamde bezetting van het UFO. Na een blokperiode vol protest kondigde de UGent aan de banden met Israël te verbreken. Een jaar later, in

juli 2025, was er op dat front nog niet veel gebeurd. Voor nieuwe projecten werd er case-by-case gekeken of de Israëlische deelnemer volgens het recht banden had met de overheid. Zo niet, dan mocht de UGent tot de samenwerking toetreden. Het kwam dus vooral neer op een preventieve aanpak, lopende projecten werden grotendeels gespaard.

De grootste angst bij het stopzetten van lopende projecten is te herleiden tot de juridische factor. Om een lang verhaal kort te maken, komt het erop neer dat als de UGent zomaar een lopende samen-

werking stopzet binnen het Europees onderzoeksplatform Horizon Europe, dat gezien kan worden als contractbreuk. Een samenwerking kan eerder worden stopgezet, maar dan moet de reden daarvoor 'gegrond' zijn. Velen halen aan dat de schendingen van onder andere mensenrechten door Israël een gegronde reden is, maar andere partners binnen Horizon Europe zien dat niet zo. Als de UGent dus plots haar samenwerkingen stopzet, riskeert ze een boete van maximaal 50 miljoen euro van de Europese Commissie (EC).

De dreiging van deze boete schrikte onze universiteit lang af om een eenzijdige exit uit lopende samenwerkingen te overwegen. Leden van de RvB bleven echter druk zetten zodat de UGent alle juridisch correcte opties om uit een lopend

OP 27 MAART 2026 STEMDE DE EUROPESE COMMISSIE IN EN STAPTE DE UGENT OFFICIEEL UIT DE SAMENWERKING

DE VORIGE STUVERVERKIEZINGEN?

contract te stappen zou overwegen. Zo bleek dat een eenzijdige uitstap toch mogelijk was als zowel de EC als alle deelnemende leden akkoord gingen. Na negatief advies van de Commissie Mensenrechtenbeleid en Dual Use Onderzoek over de Israëlische partner binnen het project OSTEONET, besliste de UGent op 31 mei 2024 om een vraag naar een eenzijdige exit in te dienen bij de EC. Pas een kleine 2 jaar later, op 27 maart 2026, stemde de Europese Commissie in en stapte de UGent officieel uit de samenwerking.

INSPRAAK STUDENTEN

Aan studentenbevragingen vanuit de UGent is er geen tekort, maar er wordt niet genoeg gedaan met de antwoorden, aldus enkele stuverkandidaten van 2024. Ondanks deze perceptie gebruikt de UGent de resultaten van enquêtes meestal wel, maar komt de informatie omtrent de aanpassingen niet altijd bij de studenten terecht. Daardoor kan het lijken alsof de feedback niet wordt gebruikt. Stuver **Emiel Verbeeren** stelde vast tijdens een vergadering van het Bestuurscollege dat er meer studenten te bereiken zijn via sociale mediakanalen, maar de UGent zet daar voorlopig niet meer op in dan de voorbije jaren. Naast enquêtes worden er nu ook open fora georganiseerd, waarvan de eerste editie in december 2025 is doorgegaan. De opkomst was mager, maar dat kan mede te maken hebben met

het feit dat de meeste studenten toen al aan het blokken waren. Het grondwerk voor een interactieve en transparante communicatie tussen UGent en student ligt er meestal wel al. Stuffers hebben zich de afgelopen twee jaar vooral ingezet op het retoucheren van die bestaande structuur.

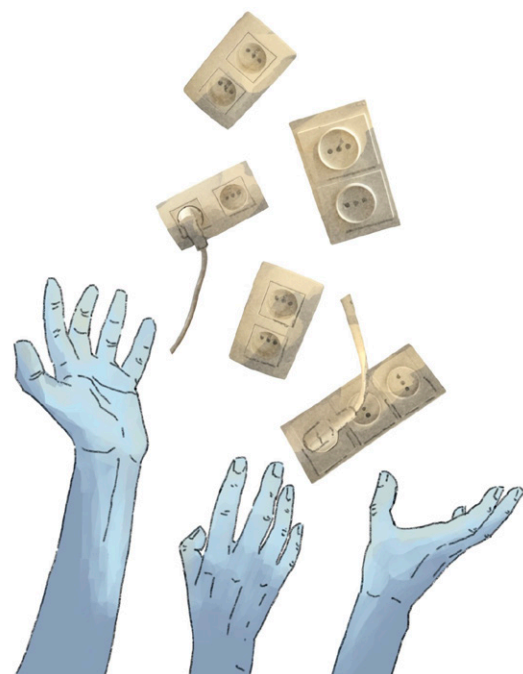
UGENT-INFRASTRUCTUUR

STUFFERS HEBBEN ZICH DE AFGELOPEN TWEE JAAR VOORAL INGEZET OP HET RETOUCHEREN VAN DIE BESTAANDE STRUCTUUR

Een ander doel van verkozen stuffer was een verbetering van de infrastructuur in onder andere leslokalen en homes, maar ook een verhoogde sensibiliteit tegen-

over een duurzame aanpak aan de universiteit. De nood aan besparingen steekt daar nog steeds vaak een stok voor. Toch zullen de homes Fabiola en Astrid volgend academiejaar verbouwd worden, en zijn er tijdens de termijn van deze RvB ook plannen gemaakt om in 2028-2029 home Vermeylen te renoveren. De stuffer legden minimumvereisten op, waaronder stopcontacten op de kamers. Vanuit de UGent zelf ligt de focus voor-

al op een efficiënter gebruik van de bestaande ruimte, verpakt als 'UGent Verbeeldt!'

STUVERVERKIEZINGEN:

Studenten hebben geen directe controle over het beleid van de UGent, maar ze hebben er wel een stem in. Eind april worden de nieuwe studentenvertegenwoordigers (stuffers) verkozen. Zij vertegenwoordigen jouw stem binnen de universiteit, maar wat houdt dat concreet in?

Studentenvertegenwoordigers (stuffers) zijn studenten die mee beslissen over onderwijs, voorzieningen en beleid binnen de universiteit. Ze zetelen twee jaar lang in verschillende bestuursorganen, waar ze samen met professoren en personeel hun standpunten bespreken en beslissingen nemen. Hun invloed is beperkt, maar reeel: hoewel stuffers het beleid niet bepalen, kunnen ze het wel mee richting geven en concrete veranderingen op de agenda zetten.

IMPACT VAN STUVERS

In de afgelopen jaren hebben stuffers gezorgd voor enkele belangrijke veranderingen aan de universiteit, waarvan alle Gentse studenten kunnen profiteren. Een concreet voorbeeld is de lesvrije week. Vroeger bestond die niet, maar dankzij de inspanningen van de stuffers in de Raad van Bestuur is deze aan onze universiteit ingevoerd. Daarvoor begon het nieuwe semester soms onmiddellijk na je laatste examen. Naast de lesvrije week werd ook de eerste Student Kick-Off in 2006 mede op gang getrokken door Gentse stuffers. Het motto van het festival luidt dan ook "Voor studenten, door studenten."

Dit zijn slechts de meest in het oog springende verwezenlijkingen, maar daarnaast hebben stuffers

op allerlei kleine manieren het beleid van de UGent vormgegeven. Stuffers zetelen immers in drie verschillende bestuursorganen, met elk hun eigen focus en verantwoordelijkheden.

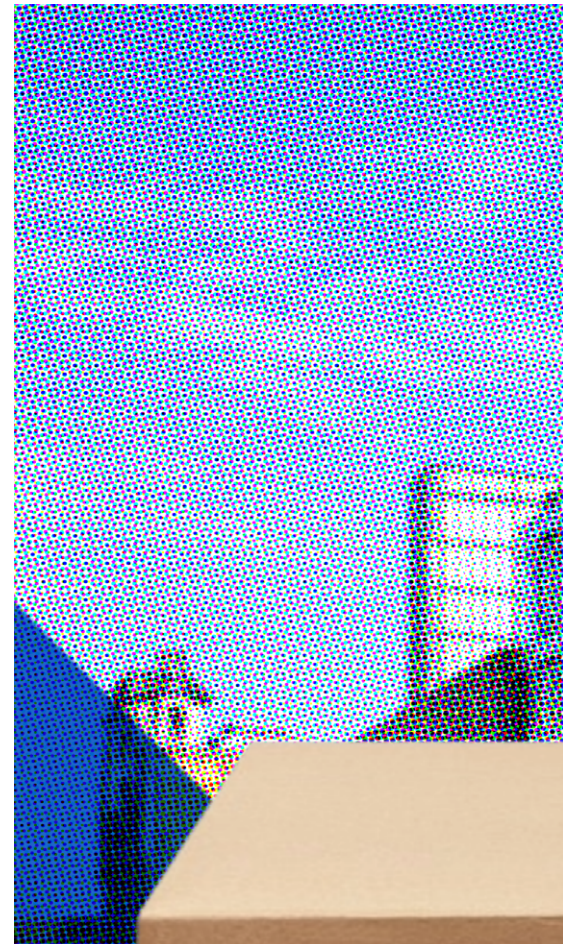
RAAD VAN BESTUUR

De Raad van Bestuur is het bestuursorgaan dat het overkoepelende beleid van de UGent bepaalt en de organisatie in goede banen leidt. De Raad bewaakt de begroting en houdt zich bezig met de visie van de universiteit. Zonder stuffers zou de Raad dit doen zonder directe inspraak van de student, maar gelukkig zetelen in deze raad naast achttien vertegenwoordigers van de professoren en het personeel ook vier stuffers. Zij kunnen zeker hun stempel drukken op het beleid. Ook onze rector **Petra De Sutter** en vicerector **Herwig Reynaert** hebben een zetel in deze raad, die geldt als een van de belangrijkste organen van de universiteit.

FACULTEITSRADEN

Dan zijn er ook de faculteitsraden, die dienen als hoogste bestuursorganen op facultair niveau. Deze raden komen maandelijks samen en zijn belast met het nemen van beslissingen over onderwijs, onderzoek en het dagelijks beheer van de

specifieke faculteit. De faculteitsraden zijn dan ook eerder gericht op de specifieke belangen van de eigen opleiding. Het aanduiden van lesgevers, het instellen van toelatingsexamens: dat alles wordt hier beslist. Voor de faculteitsraden varieert het aantal verkozen stuffers sterk, van een enkeling (faculteit Farmaceutische Wetenschappen) tot wel negentien stuffers (faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur), naargelang de grootte van de faculteit.

STUWADDE?

JULIAN DAMS, AUGUST DAMS & JOPPE MANDERVELT // BEELD: EMMA JUXON-SMITH

DE STUVERS BRENGEN DE SIGNALEN VAN STUDENTEN RECHTSTREEKS BIJ DECANEN, DE RECTOR EN ANDERE BELEIDSORGANEN

SOCIALE RAAD

Tenslotte worden de belangen van de student verdedigd door de stuvers van de Sociale Raad (SoRa). Die adviseert het universiteitsbestuur over een brede waaier aan studentenvoorzieningen, gaande van het beleid rond studentenresto's en studentenhomes tot het organiseren van sportevenementen voor studenten.

De Sociale Raad houdt zich ook bezig met het welzijn van studenten. Voor deze raad worden vier stuvers verkozen. De Sociale Raad bestaat hiermee voor de helft uit studenten en wordt daarnaast ook voorgezeten door een stuver: nergens anders hebben studenten zoveel gewicht aan tafel.

WAAROM ZOU JE STEMMEN?

Stuvers zijn vaak het eerste aanspreekpunt wanneer studenten tegen problemen aanlopen in hun opleiding. Ze vervullen dus een soort brugfunctie: de stuvers brengen de signalen van studenten rechtstreeks bij decanen, de rector en andere beleidsorganen. Door te stemmen geef je hun mandaat extra gewicht. Hierdoor is het duidelijk dat ze effectief de mening van de Gentse student vertegenwoordigen. Bovendien kunnen stuvers alleen maar invloed uitoefenen als ze weten wat er leeft onder studenten; daarvoor is betrokkenheid nodig, en die begint aan de stembus.

HOE STEMMEN?

Waarschijnlijk heb je de oproep om te gaan stemmen al wel zien passeren op Ufora. In dat bericht staat dat de stuververkiezingen doorgaan van 28 april tot 30 april. Deze verkiezingen verlopen volledig online via Ufora. Stemmen kost je slechts enkele minuten. Op basis van je profiel krijg je dan alle verkiezingen aangeboden waarop je kan stemmen. Enkele keren klikken en klaar: jij bent vertegenwoordigd.

WAAR KAN DE GENTSE STUDENT HE

Eén op de drie studenten zit niet goed in z'n vel. Een cijfer dat schokt, maar misschien al niet meer verbaast. Toch bestaat er voor velen nog een behandelingsdrempel.

De zoektocht naar hulp blijft voor onze generatie vaak nog plan Z. Stad Gent en de UGent proberen de barrière om te babbelen te verlagen door middel van een breed aanbod aan hulp, zodat iedereen zijn weg kan vinden. We zetten alle initiatieven waar je terecht kunt even op een rijtje, zodat die eerste stap iets makkelijker wordt. Twijfel je om met iemand te gaan praten? Probeer het eens. Het is belangrijk om af en toe wat bij te tanken, in plaats van te wachten tot je motor kapot is.

WEGWIJS VOOR STUDENTEN IN GENT

Onder 'Wegwijs voor studenten in Gent' op de website van Stad Gent vind je alle vormen van hulp, handig verzameld op één plek. Geen eindeloos gesurf meer door de massastroom aan informatie langs verschillende sites, op zoek naar iets dat bij jou past. Zo krijg je snel een duidelijk beeld van wat er bestaat en wat voor jou kan werken. Je vindt er workshops rond examenstress, (online) infosessies over verslavingsproblematieken, trajecten om je slaap te verbeteren, momenten om nieuwe vrienden te leren kennen, en nog veel meer. Je kan makkelijk filteren en meteen doorklikken naar meer info of om je in te schrijven.

'WEL IN JE VEL' / STUDENTENPSYCHOLOGEN

Je bent misschien wel al bekend met 'Wel in je vel'. Alle studenten aan de UGent worden tenslotte automatisch toegevoegd aan dit vak op Ufora. Toch wordt deze hulp nog vaak over het hoofd gezien, wellicht omdat je de mails en meldingen ondertussen al onbewust negeert. 'Wel in je vel' biedt voor zo ongeveer elk studiegerelateerd probleem tips en leerpaden, en specifieke verwijzingen naar de beste hulp die de universiteit biedt voor dat exacte probleem.

Dit leidt je vooral richting de studentenpsychologen. De studentenpsychologen vind je terug in het Studentencentrum, in de Sint-Pietersnieuwstraat. Hulpverlening kan in de vorm van een workshop, training, groeps gesprekken of zelfs individuele gesprekken. Alle studenten aan de UGent zijn er welkom, en alle begeleiding is daarbij gratis. Daarnaast zijn de psychologen gebonden aan een beroepsgeheim. Een afspraak maken kan makkelijk online, via links die te vinden zijn in het studentenportaal, of door even je Wel-in-je-velvak te doorzoeken op Ufora.

VERTROUWENSPERSONEN VOOR STUDENTEN

Worstel je met problemen die gerelateerd zijn aan grensoverschrijdend gedrag? Dan kan het beter zijn om hierover met iemand te praten die daarvoor specifiek beschikbaar staat. Dit kan bij de

EN VOOR MENTAAL WELZIJN?

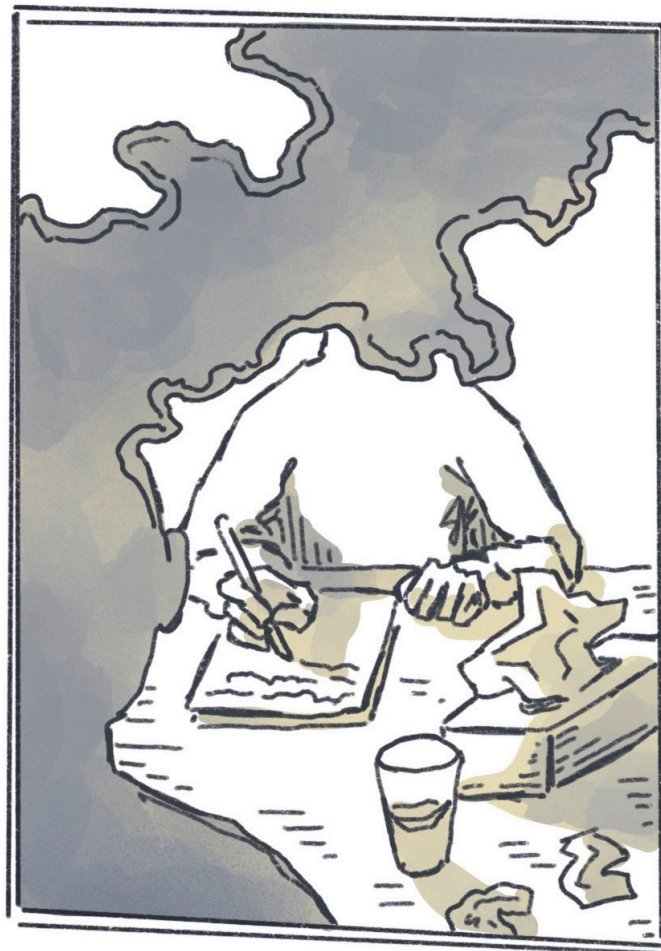
NINA VANDEZANDE, RENÉE VAN HECKE & ZITA-LUNA DE SMAELE // BEELD: YANNE DE FRENNE

UGent bij Team Vertrouwenspersonen Studenten in het Studentencentrum. Ze bieden een luisterend oor, waar je in vertrouwen je situatie kan bespreken en advies krijgt over de mogelijke vervolgstappen. Ze kunnen ook helpen met bemiddeling, of eventueel een gerichte doorverwijzing bieden.

De vertrouwenspersonen voor studenten zijn gebonden aan een beroepsgeheim, dus je informatie is er veilig. De gesprekken zijn ook volledig gratis. Voor maatregelen (zoals tucht) kan je dan weer niet bij de vertrouwenspersonen terecht. Een vertrouwenspersoon kan je helpen door uit te leggen wat de tuchtmaatregelen zijn, hoe je dat proces doorloopt en kan je ondersteunen tijdens dat traject. Zij gaan inderdaad geen tuchtsancties uitdelen, maar kunnen een belangrijke factor vormen in je weg ernaartoe door je te ondersteunen en te informeren. Ook is het belangrijk hen niet te verwarren met de vertrouwenspersonen voor personeel aan de UGent.

MOODSPACE

MoodSpace is een website specifiek gericht op studenten in heel Vlaanderen. Je kan er informatie, verhalen, tips & tricks, tests, en nog veel meer vinden, allemaal rond mentaal welzijn. De site biedt zo verschillende paden aan om zelf aan de slag te gaan om jezelf te versterken. Nog belangrijker: je kan er een overzicht vinden van allerlei initiatieven waar jij als (Gentse) student terecht kan. Met een

kaart kan je makkelijk op zoek naar adressen in de buurt waar jij je goed zou voelen om hulp of steun te zoeken.

ZORG CAMPUS

De Zorg Campus is een plek gericht op mentale gezondheid voor studenten tussen 17 en 26 jaar. Het is al een jaar open en zo'n 800 studenten vonden er hun weg naartoe. Dit huis werd opgestart door UGent in samenwerking met HO-Gent, Arteveldehogeschool, Stad Gent en diverse zorgpartners, maar functioneert nu los van de hogeronderwijsinstelling. Let wel: Zorg Campus is een aanvulling op

de werking van de studentenpsychologen binnen de hogeronderwijsinstellingen.

Je kan er terecht voor individuele begeleiding en groepsessies. De expertise van elf psychologen wordt er gebundeld op één plek. Goed nieuws: een aantal van deze hulpverleners is geconventioneerd. Dat betekent dat gesprekken en groepsmomenten voor studenten tot en met 23 jaar volledig gratis zijn. Voor studenten vanaf 24 jaar bedraagt een babbel €11 en een groepsgebesprek €4. Je vindt deze plek op de Sint-Pietersnieuwstraat 142, rechtover het UFO.

EEN KORTE GESCHIEDENIS VAN

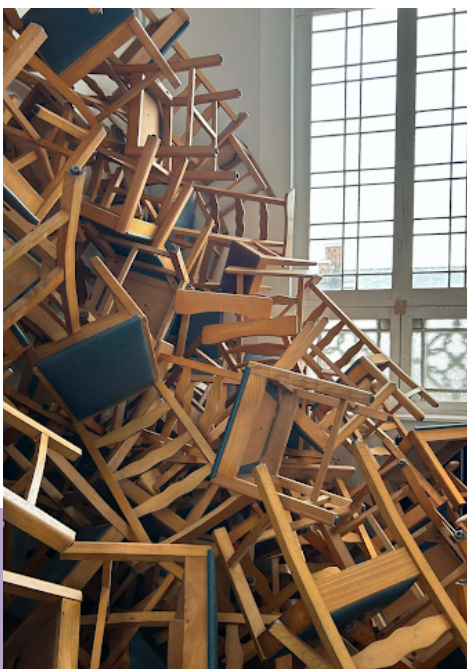
YENTEL GOUBERT & WOUT LANDUYT & OPHÉLIE VAN DAMME //BEELD: SAMUEL BOCKEN & OPHÉLIE VAN DAMME

Het woord 'psychiatrie' werd voor het eerst in 1808 door de Duitse arts Reil gebruikt en zou pas na enkele decennia een aparte wetenschappelijke discipline worden.

Rond die tijd werd dan ook voornamelijk gesproken van alienisten en gestichtsartsen. Het register dat toen gebruikt werd verraadt het stigma dat de mentale ziekten droegen en onderging, net zoals haar behandelingen, een enorme evolutie door de eeuwen heen. In dit artikel zal een korte geschiedenis van de psychiatrie in Gent gegeven worden. Van waar komen we? Waar staan we nu?

17E EN 18E EEUW: DE 'ZOTTEN' IN DUIVELSTEEN

De tweede bekendste burcht in Gent, het Geeraard de Duivelsteen, werd in de 13e eeuw gebouwd en huisde sinds de 16e eeuw de krankzinnigen van de buurt. Destijds werd de burcht immers ook een 'dolhuis' genoemd. Daarover doen verschillende barbaarse verhalen de ronde waarin de zogenaamde zotten vooral door kwakzalvers en bijgeloof 'geholpen' werden. Mensen die als "raar" of "afwijkend" werden gezien, werden in een dolhuis opgesloten ter bescherming voor zichzelf en de omgeving. De dehumanisering ging toen zo ver dat er zelfs beloningen werden beloofd aan mensen die een "krankzinnige" te pakken kregen

en vastbonden, dit werd gezien als een burgerplicht. In datzelfde gebouw was er ook een gevangenisafdeling, waarin de erbarmelijke omstandigheden vergelijkbaar waren met die van de geesteszieken. Deze mensen werden namelijk vaak levenslang vastgeketend.

De erbarmelijke toestanden in het Duivelsteen verbeterden na de aanwerving van **Petrus Jozef Triest** in 1815, die toen ook de Broeders van Liefde ter beschikking stelde in het complex. Onder zijn bewind vond een gestage overgang plaats van middeleeuwse methoden naar een modernere, in die tijd, ethische

behandeling van geestesgestoorden. Dit was grotendeels ook te wijten aan de komst van de jonge arts **Jozef Guislain**.

Zowel Triest als Guislain worden tot op vandaag beschouwd als pioniers in de Vlaamse psychiatrie. Samen richtten ze in 1857 een modern instituut op voor de verpleging van psychisch gestoorden, dat later de naam Dr. Guislaininstituut gegeven werd.

19E EEUW: PSYCHIATRISCH CENTRUM DR. GUISLAIN

Jozef Guislain was een van de eersten in ons land die krankzinnigheid voorstelde als een ziekte die kon behandeld worden. In 1828 werd hij door de Stad Gent benoemd tot de eerste officieel erkende psychiater in de Zuidelijke Nederlanden. In 1850 werkte hij ook mee aan de 'Wet op behandeling van de krankzinnigen' die ervoor zorgde dat geesteszieken op een meer wetenschappelijke en humane manier behandeld werden. Deze wet schrijft voor dat er zo weinig mogelijk geweld moet worden gebruikt. Ook wordt er arbeidstherapie aangeraden. In 1835 werd Guislain hoogleraar aan de Universiteit van Gent, en publiceerde hij verschillende rapporten over de psychiatrische geneeskunde in België. Hij wou een voorbeeld zijn

DOORDAT DEZE MENSEN HUN HELE LEVEN
IN EEN AFGESLOTEN INSTELLING MOESTEN
VERBLIJVEN, VERLOREN ZE STILAAAN HUN
SOCIALE EN PRAKTISCHE VAARDIGHEDEN

EEN RELATIEF RECENTE TOEVOEGING AAN HET MUSEUM IS DE COMBINATIE VAN HAAR GESCHIEDENIS EN HEDENDAAGSE KUNST

voor de behandeling van geesteszieken en stichtte daarom zijn eigen instituut.

Anders dan voordien werd er aandacht besteed aan de omgeving van het gebouw. Deze moest rust uitstralen, waardoor er veel tuinen, velden en binnenplaatsen waren voor de patiënten. De rustige atmosfeer kan tot op vandaag nog steeds gevoeld worden bij een bezoek aan het domein. Ook onderwijs was er nog steeds belangrijk, zo was er een lagere school aanwezig waar kinderen met mentale aandoeningen gepast onderwijs konden genieten. Niettemin, de behandelingen die de patiënten moesten ondergaan waren toch nog heel "vreemd", aangezien men nog niets kende over de werking van psychische stoornissen. Zo was er bijvoorbeeld een draaistoel om patiënten terug "recht te draaien",

omdat men dacht dat ze letterlijk verkeerd "gedraaid" waren. Of patiënten werden ondergedompeld in ijsbaden om ze letterlijk af te koelen. De gedachte hierachter was dat dieren tijdens hun winterslaap ook ongevaarlijk werden.

De effecten van het verblijf waren dus niet zo positief vergeleken met hedendaagse behandelingen, maar wel veel positiever dan deze mensen opsluiten alsof ze gevangenen zijn. Zo verloren patiënten wel deels hun zelfstandigheid sinds alle zorg door de instelling werd gedaan (eten, wassen, etc.). En doordat deze mensen hun hele leven in een afgesloten instelling moesten verblijven - mannen en vrouwen waren gescheiden, dus relaties waren ook verboden - verloren ze stilaan hun sociale en praktische vaardigheden.

VANDAAG

De Guislain Site van vandaag is opgedeeld in drie delen. Enerzijds is er het Psychiatrisch Centrum Dr. Guislain, dat een actief psychiatrisch ziekenhuis is en staat in voor geestelijke gezondheidszorg. Anderzijds bevindt Het Museum Dr. Guislain zich in een deel van het oorspronkelijke gebouwencomplex en stelt het de geschiedenis van de psychiatrie tentoon en verbeeldt de wijze waarop men de geestelijke gezondheid doorheen de tijd opvatte. Een relatief recente toevoeging aan het museum is de combinatie van haar geschiedenis en hedendaagse kunst, die benoemd wordt als 'outsiderkunst'. Dit slaat op de spontane, onconventionele manier van verbeelding door kunstenaars die zich buiten het professionele circuit en in de marge van de samenleving bevinden. Tenslotte is er het Vormingscentrum Guislain, waar opleidingen en studiedagen georganiseerd worden rond zorg en maatschappij voor personen werkzaam in de zorg- en onderwijswereld.

De geschiedenis van de psychiatrie in Gent toont ons de enorme stappen die de discipline en haar receptie ondergingen. Het is het voorbeeld bij uitstek waarin wetenschappelijke kennis en maatschappelijke legitimering hand in hand gaan.

Duivelsteen anno 2026

"IK DENK DAT VEEL EUROPEANEN NIET HOEVEEL GEWONE AMERIKANEN HUN

JUNIPER VAN HUYCK, SAMUEL BOCKEN, TUUR VAN BEVEREN & JOPPE MANDERVELT

Het reilen en zeilen van de Amerikaanse politiek domineert ook bij ons de nieuwscyclus, maar hoe denken Amerikaanse studenten hierover? Wij spraken met Norah (22), eerste master Sustainable Materials Engineering, en Logan (24), eerste master Economie.

Worden de VS gedemoniseerd in Europese media?

Norah: "Ik vind van wel. Europeanen lachen snel met **Trump** of noemen hem een idioot. Ik vind hem inderdaad een idioot, maar ik denk dat veel Europeanen niet zien hoeveel gewone Amerikanen hun best doen. Trump heeft de verkiezingen misschien gewonnen, maar je hebt 50% van de mensen die níét op hem heeft gestemd."

Hoe vergelijken jullie het meerpartijstelsel hier in België met het tweepartijstelsel in de VS?

N: "Met het tweepartijstelsel is een stem voor bijvoorbeeld de Green Party uiteindelijk een stem voor Trump. Het kan een erg ver-

stikkend systeem zijn voor politici, omdat je ofwel democraat ofwel republikein moet zijn."

Logan: "Ik zou niet zeggen dat het minder doeltreffend is dan het meerpartijstelsel, de Belgische manier is ook niet bijzonder effectief met lange formaties en federalisme die een vlotte werking onmogelijk maken. Hetzelfde geldt voor de VS. Er komt nooit iets van de grond zonder grote meerderheid, en die is er nooit in de senaat. Het is gewoon appels met peren vergelijken."

Wat als de president veranderingen doorvoert die niet binnen de grenzen van de wet gebeuren?

L: "Wat als? Wat heeft Trump al gedaan dat wél legaal was in het afgelopen jaar? De oorlog met Iran hoorde eerst door het Congres goedgekeurd te worden. Hij heeft een heleboel federale instanties zomaar afgeschaft, hij sloopte een deel van het Witte Huis en plakte zijn naam op het Kennedy Center. Die dingen zijn allemaal bij wet verboden. Er zijn nooit consequenties geweest voor hem. De wetgevende macht is zo vastgelopen. Het zal zeker nog een jaar duren voor ze kunnen beslissen of dit allemaal legaal uitgevoerd is."

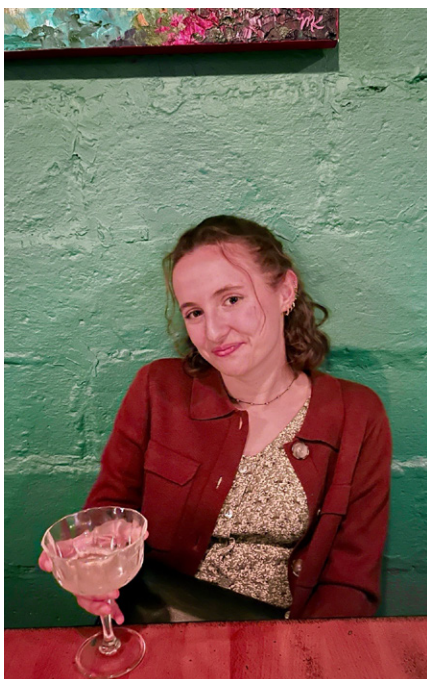
Dit gezegd zijnde, zullen de midterms eerlijk verlopen?

L: "Ik heb voor het eerst gestemd in 2020, toen heeft Trump geprobeerd om die verkiezingen ongeldig te laten verklaren. Ook nu zegt hij al van alles om het eerlijk verloop in twijfel te trekken. In mijn staat zal het verschil tussen de resultaten waarschijnlijk minder dan twee punten bedragen, maar we hebben een Republikeinse gouverneur die zich de vorige keer tegen hem verzet heeft. Volgens mij zal dit nu weer het geval zijn."

N: "Ik denk dat er op kleine schaal nog steeds geprobeerd zal worden om kiezers te onderdrukken. Wat nog steeds een enorm probleem is, maar in 2020 was het erger, toen konden de coronamaatregelen gemakkelijk als smoesje gebruikt worden om de verkiezingsresultaten in twijfel te trekken. Dit ga je volgens mij dit jaar niet hebben."

Hoe ervaart de gewone man in de Verenigde Staten het feit dat hun land op dit moment in oorlog is? Is dit iets dat leeft in de maatschappij?

N: "Ik denk van wel, ik kan vooral spreken vanuit de ervaring van mijn familie en bij hen leeft het zeker wel. Misschien worden we er ook wel een beetje cynisch door, het lijkt alsof er momenteel zoveel gebeurt in de wereld dat de schok na een tijdje gaat liggen. Elke keer als je naar het nieuws kijkt, hoor je dat we 'land X binnengevallen zijn'

of 'land Y gebombardeerd hebben'. De hele situatie voelt gestoord, maar voor de meeste mensen is er gewoon geen tijd om er te lang bij stil te staan. Het leven gaat door, je hervalt in je routine. Mensen worden er bijna gevoelloos voor."

L: (lachend) "Telkens als ik naar huis bel naar mijn tweelingbroer, denk ik 'hopelijk trekken ze zijn nummer niet in de loting om te gaan vechten!'"

Is dat een reële angst??

L: "Op dit moment denk ik van niet. Momenteel is het vooral een regionaal conflict in het Midden-Oosten. Wat op dit moment een grotere vrees is in de Verenigde Staten is die voor islamitisch terrorisme, we zagen recent ook al een kleine stijgende trend wat dit betreft."

Wat doet de oorlog voor Trumps populariteit? Werkt zijn bevrijdersretoriek of komt er tegenstand?

N: "Ik denk dat dit wat tegenwind krijgt. Hoezeer Amerikanen ook aan oorlog gewend waren, het was toch best fijn toen het eindelijk voorbij was. Nogmaals vanuit mijn persoonlijke ervaring: het grootste deel van mijn familie is erg liberaal, maar mijn stiefvader is een fervent Trump-aanhanger. Ik denk dat de oorlog zelfs voor hem geen positief gegeven is."

Dus zelfs bij fervente aanhangers komen er barstjes in het vertrouwen in de president?

L: "Mensen steunen het niet ten volle, maar ik ben niet zeker of het voor mensen zoals Norahs stiefvader genoeg is om van partij te veranderen. Misschien wel als het langer duurt of uit de hand loopt. Binnen de partijelite zijn er mensen die zich ertegen keren. Bijvoorbeeld **Marjorie Taylor Greene** uit mijn thuisstaat, **Tucker Carlson** en zelfs **J.D. Vance**, zijn grote tegenstanders van buitenlandse interventies. Dit is een sentiment dat ook in de bredere samenleving leeft. Na de puinhoop die volgde op de interventies in Irak en Afghanistan, zijn er weinig voorstanders te vinden voor buitenlandse militaire missies."

De gedrukte versie van dit interview zal pas na de paasvakantie verschijnen, durven jullie een voorspelling geven voor hoe dit conflict verder zal evolueren? Is Trump aan een 'eindelooze oorlog' begonnen?

N: "Ik denk niet dat het lang zal duren. Eenmaal Trump dit beu is, zal zijn aandacht – zoals een peuter – snel naar iets anders gaan."

L: "Bovendien komen de midterms eraan. Dus naarmate de peilingen slechter worden, zal Trump waarschijnlijk terugtrekken. Sowieso zal

de oorlog niet langer duren dan januari volgend jaar, want als de oorlog voortduurt, zullen de Democraten zo'n grote overwinning behalen dat ze de oorlog zelf zullen kunnen beëindigen."

Laten we misschien op een wat luchtigere noot eindigen. Wat was de grootste cultuurschok toen je in België kwam studeren?

L: "Jullie zijn echt niet zo spraakzaam (lacht). Als Zuiderling in de VS praat je bijna met iedereen, je praat met iemand als je aan de bushalte staat."

N: "Inderdaad, ik maakte thuis een grapje dat ik op het vliegveld terug naar huis meer small talk had dan in mijn hele eerste zes maanden hier."

FOR THE RECORD:

ICE EN FRONTEx

De koppen die de wantoestanden van ICE aankaarten, zijn alomtegenwoordig. Wat echter minder aandacht krijgt, zijn de onrechtvaardigheden door ons eigen migratieagentschap Frontex. In dit artikel zetten we beide migratiediensten naast elkaar.

ICE

Immigration and Customs Enforcement (ICE) werd opgericht door president George W. Bush om mensen zonder papieren die "een risico vormen voor de binnenlandse veiligheid" te arresteren en te deporteren. Echter beperken de huidige arrestaties en deportaties zich niet tot illegale migratie. Zo zijn het aantal agenten, evenals arrestaties en deportaties, sinds het eerste jaar van Trumps tweede termijn toegenomen.

ONBEKWAAMHEID LEIDT TOT BUITENSPORIG GEWELD

Binnen Trumps missie om "de grootste deportatie van criminelen in de Verenigde Staten ooit" te voltooien, worden bonussen ingezet om meer agenten aan te werven. Die lopen op tot 50.000 dollar of kwijtschelding van studieschulden. Daarnaast zijn kwalificaties als diploma's hoger onderwijs vaak niet nodig. Dit wordt echter niet gecompenseerd door een volwaardige opleiding vanuit de dienst zelf, ook stelt een advocaat, die er werkte dat de opleiding door besparingen (ondanks de uitbreiding van het budget) essentiële onderdelen mist. In combinatie met de framing binnen de advertenties en de gebrekkige voorbereidingen, trekt sociale rechtvaardigheid het kortste eind.

OMSTANDIGHEDEN VAN MIGRANTEN IN DE VS

De continue flexibilisering van het legale kader waaraan de dienst ICE onderworpen is, is al langer een onderwerp van controverse. Zo mogen arrestaties gebaseerd zijn op 'vermoeden', wat etnisch profileren in de hand werkt. Daarnaast kunnen personen die een verblijfsvergunning proberen te verkrijgen gearresteerd worden in de rechtbank. Illegale migratie wordt afgestraft, maar ook mensen die het volgens het boekje proberen te doen.

De omstandigheden in detentiecentra zijn vaak erbarmelijk. Zo zijn deze vaak niet voorzien van bedden, douches of medische voorzieningen. Tijdens Trumps tweede ambtstermijn zijn er al 83 mensen gestorven (volgens de berichtgeving van ICE zelf).

De juridische terminologie die wordt gehanteerd versterkt de verdere ontmenselijking binnen het migratiebeleid met termen als 'illegal aliens'. De Biden-administratie trachtte deze termen achterwege te laten, maar in realiteit duiken deze nog steeds op in officiële communicatie van het Witte Huis.

Echter is de geschiedenis van ICE onder verschillende presidenten, zoals Biden en Obama, niet minder zorgwekkend. Zo heeft Obama tijdens zijn twee ambtstermijnen 4,8 miljoen mensen gedeporteerd, terwijl Trump tijdens zijn eerste ambtstermijn 1,5 miljoen mensen en Biden tijdens zijn enige ambtstermijn 1,47 miljoen mensen deporteerde. Obama focuste zich vooral op het arresteren van migranten aan de grens en het deporteren van veroordeelde gevangenen, terwijl Trump ICE steeds meer inzet voor interne controles. Ook bereikten binnen Trumps termijn minder mensen de grens dan bij Obama door overeenkomsten gesloten door Biden waarbij landen binnen Centraal-Amerika migratiestromen opvangen.

FRONTEX

Frontex is het Europese grens- en kustwachtagentschap en is opgericht in 2004. Het doel van de organisatie is om lidstaten van de Europese Unie en landen geassocieerd met het Schengenakkoord (i.e. een akkoord dat draait rond het creëren van een internationale ruimte zonder binnengrenzen) te ondersteunen in het beheer van de Europese buitengrenzen en het gevecht tegen grensoverschrijdende criminaliteit. Ze doen dit door grenscontroleactiviteiten, intelligentie en expertise en door het assisteren in migratierugkeerprocedures.

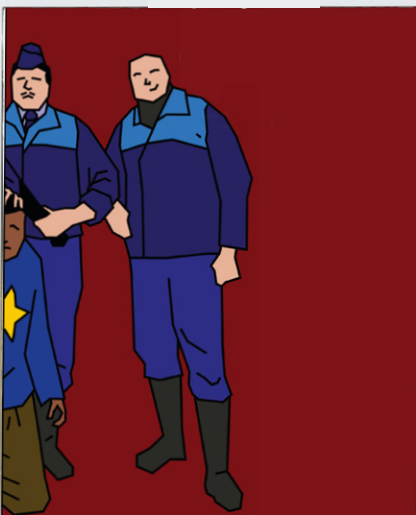
MENSENRECHTEN ALS EUROPESE WAARDE?

Hun waarden en normen staan beschreven op de website. Ze streven naar professioneel, respectvol en verantwoordelijk handelen. "We care" schrijven ze. Maar om wie 'caren' ze? Ze schrijven te geven om het waarborgen van Europees burgerschap en de Europese waarden. Dit vertaalt zich echter in gruwelijke praktijken. Het beschermen van Fort Europa heeft al meermaals een dodelijke tol geëist.

De meest bekritiseerde praktijk zijn de illegale pushbacks. Dit is het terugduwen van migranten aan de Europese grenzen. Vorig jaar werden wel 80.965 pushbacks geregistreerd. Aangezien volgens het Europese recht iedereen de kans moet krijgen om asiel aan te vragen, is deze praktijk illegaal. Asielzoekers worden vaak met grof geweld teruggedreven, zowel op zee als op het land. Illegale pushbacks maken steeds vaker deel uit van het Europese migratiebeleid.

Er moet opgemerkt worden dat bij de oprichting van Frontex het idee van een Europees gecoördineerd migratieagentschap betekende dat Frontex-agenten rapporten zouden moeten schrijven wanneer mensenrechtenovertredingen zouden plaatsvinden. In de praktijk worden Frontex-agenten echter vaak weggestuurd op het moment van overtreding, zodat er geen rapport komt. Meer nog, de organisatie zou zich niet verzetten tegen deze praktijken en werkt er soms zelf aan mee.

In juni 2020 werd een overvolle boot met 47 asielzoekers tegengehouden nabij het Griekse eiland Lesbos. Een Roemeens Frontex-schip maakte, in plaats van hulp aan te bieden, gebaren dat ze terugkeer moesten maken. Vervolgens trokken de Frontex-agenten opzettelijk op met hun boot om met hoge snelheid golven te creëren die het bootje met asielzoekers stuurloos maakte. Daarnaast geven de films 'Dead Calm, Killing in The Med', en 'Das Frontex-Dilemma' de moeilijkheid en de brutaliteit van het Europees migratiebeleid weer.

MAG ER NOG WAT HOOP ZIJN?

Er valt niet over te discussiëren: het gaat - helaas! - niet zo goed met de samenleving. Indien de wereld een schouwspel is, dan is het wel een tragedie. Hoop lijkt onmogelijk, maar is dat het ook wel?

Wie zou stellen dat het goed gaat met de wereld, zou het licht van de zon ontkennen. We worden omringd door een onophoudelijke stroom aan slecht nieuws. Over de precieze diagnose valt te debatteren, maar één ding lijkt zeker: de wereld is wat ziekjes.

Een eerste manier om zich tegenover die ziekte te verhouden is een neiging tot nietsigheid. De *shit-posts* over **Charlie Kirk**, de kattenmemes van **Bart De Wever**: het verlangen om serieuze fenomenen in de maatschappij te reduceren tot iets dat er niet toe doet, lijkt een steeds prominentere plek in onze cultuur in te nemen. Dat is zo gek nog niet.

De wijze bij uitstek om door geen enkel nieuws nog geraakt te worden, is immers door ervan uit te gaan dat niets van dat nieuws van belang is. Wanneer we hier een sprankeltje fatalisme aan toevoegen, lijkt het naïef, ronduit dom, de hoop op een betere toekomst te koesteren. Die toekomst, zo zou de redenering kunnen luiden, is geworteld in het heden. Het gaat niet goed in het heden, ergo: het zal niet goed gaan in de toekomst. Je kan je dan passief laten verdrinken in die stroom aan rotnieuws die onze hedendaagse tijd zo zeer typeert. Weinig gezellig, maar het handige aan verdrinking is dat je zelf niets moet doen, en je na een tijdje ook niets meer zal moeten voelen -

iets in jou sterft dan echter. Je al te menselijke wil tot macht en kracht wordt genadeloos verbrijzeld tussen de tandwielen van een abstract 'systeem'. Overigens vervolgt de wereld zijn tendens tot verslechtering. De stroom zal niet stoppen, noch zal ze ooit geheel te ontwijken zijn.

Is het dan niet beter te opteren voor een verzet, een streven naar verandering? Dat streven begint bij een tweede type verlangen: hoop, een verlangen naar verandering, en bij het geloof dat het tij effectief gekeerd kan worden. De toekomst is geen tabula rasa, toch is er nog menig marge om deze ten goede in te vullen.

En natuurlijk mag men het verlangen naar verandering en de daadwerkelijke bewerkstelling van die verandering niet op één hoop gooien, maar principieel geldt in dezen dus: geen verzet zonder hoop. Het verlangen naar verandering

fungeert hier niet als wonderoplossing voor alle problemen des werelds, wel als een *conditio sine qua non* voor minstens een betere toekomst.

De toekomst behoeft een actieve hoop, één die weigert zich neer te leggen bij de huidige gang van zaken. Die hoop, beste lezer, begint bij jezelf.

**De toekomst is geen
tabula rasa, toch
is er nog menig
marge om deze ten
goede in te vullen**

Zelf nood om je opinie te delen?
Stuur het dan door naar: maatschappij@schamper.be

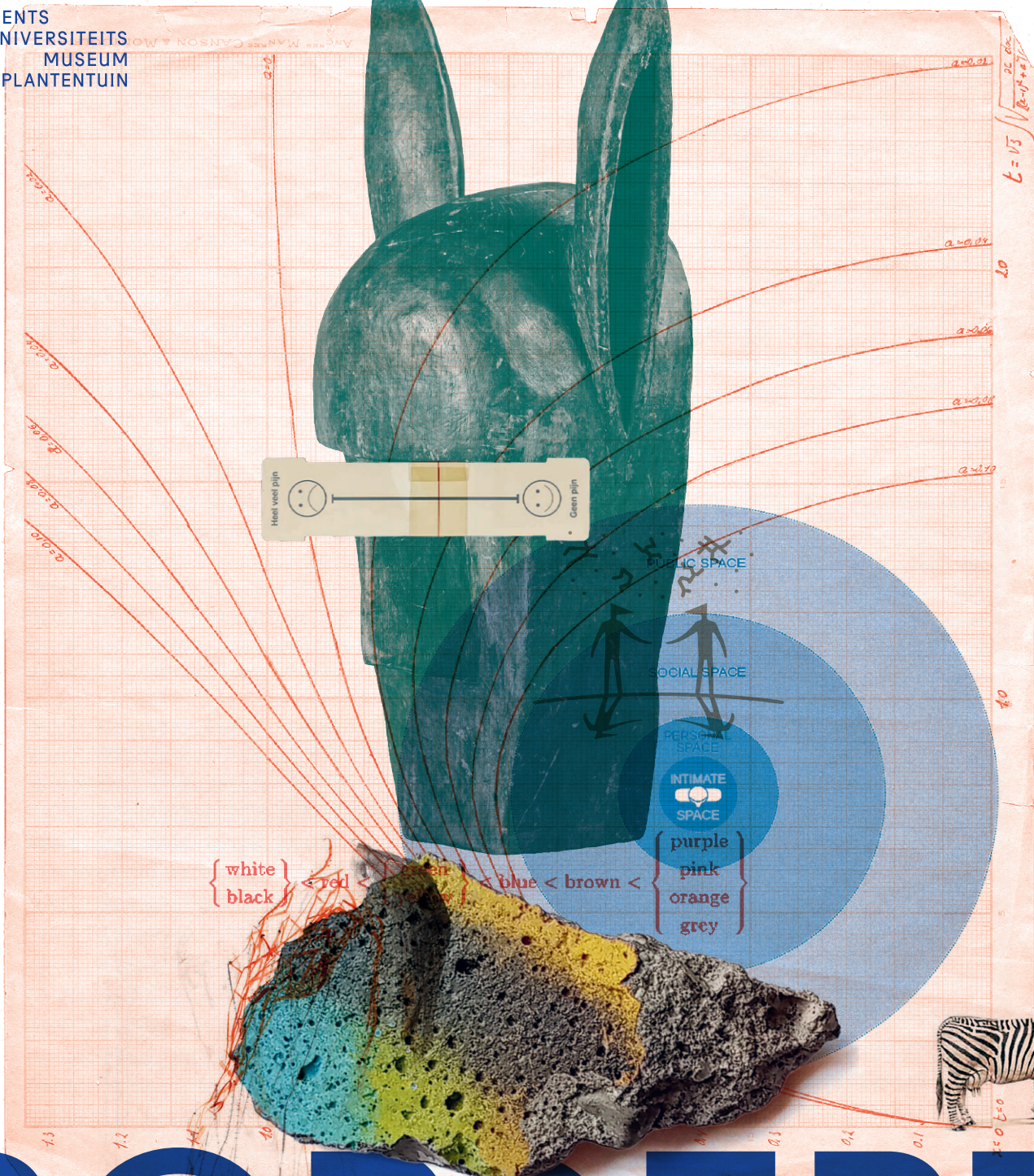
It's called THE A
DREAM Because yo
TO Be Asleep to [

AMERICAN
You Have
Believe it.

26.03.'26—11.04.'27

BORDERS

ntgent

première

strike

Wu Tsang, Moved by the Motion & ntgent

23.04.26 - 16.05.16

'S WERELDS BEROEMDSTE FEMIKIDE

*Info en tickets via www.ntgent.be
Student? 15 euro!*

KUNNEN WE DE GRENS VAN VROUWELIJKE VRUCHTBAARHEID VERLEGGEN?

MARIE SOETENS, LEONE MATTHEUS & OPHÉLIE VAN DAMME // BEELD: ANN VAN SOOM

Aan de faculteit Diergeneeskunde werkt een onderzoeksteam onder leiding van professor Ann Van Soom aan een ambitieus project: het verjongen en verbeteren van eicellen. Hoewel het onderzoek start bij runderen, paarden en muizen, is het uiteindelijke doel humaan. In samenwerking met de faculteit Geneeskunde wordt gezocht naar manieren om de eicelkwaliteit bij de vrouw te optimaliseren.

De drijfveer achter het project is deels feministisch geworteld. Vrouwen tussen de 35 en 40 jaar zijn vaak wel nog fit en gezond, maar hun eicellen zijn dat reproductief gezien niet meer. "Rond de 35 jaar heeft 50% van de eicellen al chromosomale afwijkingen," legt professor Van Soom uit. Dit botst met de maatschappelijke realiteit: de periode waarin de natuur als het ware nagenoeg dwingt tot gezinsvorming (tussen 20 en 30 jaar), is precies de tijd waarin vrouwen studeren, doctoreren of aan een carrière bouwen. Om dit te illustreren, gebruikt de professor de vergelijking met **Jennifer Aniston** uit de

sitcom 'Friends'. Aniston zag er aan het einde van de serie nog even jong en fit uit als in het begin, maar rond haar veertigste lukte het niet om via IVF kinderen te krijgen. "Dat zijn zaken waar jonge vrouwen

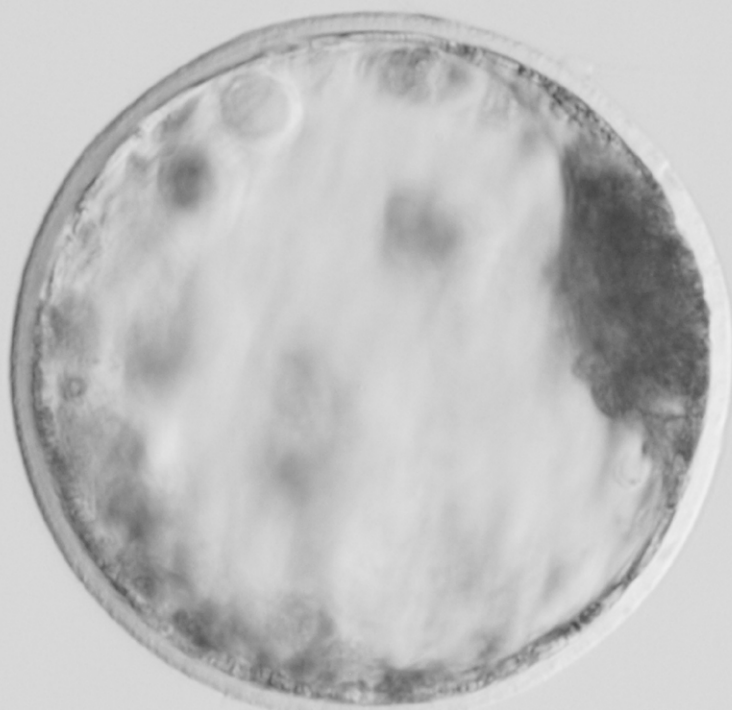
een kanttekening: "Moet de maatschappij niet veranderen? Moeten we er niet voor zorgen dat vrouwen en mannen op jongere leeftijd een gezin kunnen stichten?"

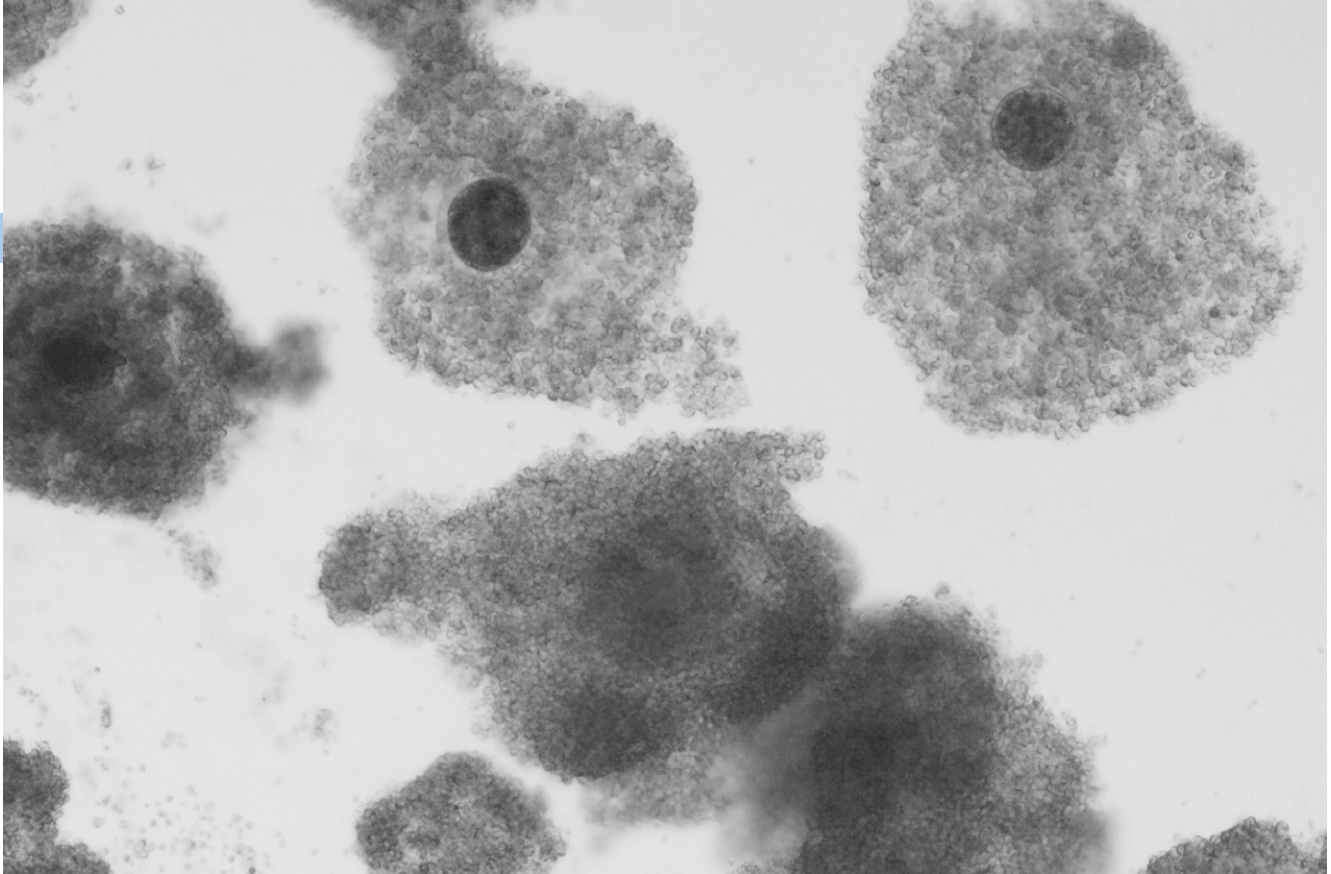
"Vrouwen tussen de 35 en 40 jaar zijn vaak wel nog fit en gezond, maar hun eicellen zijn dat reproductief gezien niet meer" - Professor Van Soom

zich niet altijd rekenschap van geven," aldus de professor.

Hoewel de wetenschap oplossingen zoekt, plaatst Van Soom ook

Om de eicelkwaliteit te verbeteren, hanteert het onderzoeksteam het zogenaamde '3R-principe': *rejuvenating*, *replacing* en *reconstructing*. De focus ligt momenteel op de minst invasieve methode, *rejuvenating* (verjongen). Hierbij worden signaal moleculen uit het follikelvocht van jonge individuen toegevoegd aan oudere eicellen om het rijpingsproces een boost te geven; een techniek die nu wordt getest op paarden en runderen. Een stap verder gaat *replacing* (vervangen), waarbij de kern van een verouderde eicel wordt overgeplaatst naar het vitale cytoplasma van een jonge donoreicel. Deze kerntransplantatie, die momenteel bij muizen wordt onderzocht, zou vrouwen met verouderde eicellen de kans bieden op een eigen biologisch kind. De meest complexe en ingrijpende fase is *reconstructing* (reconstrueren). Hierbij wordt via geavanceerde kloningstechnieken

in het UZ Gent gewerkt aan het creëren van een volledig kunstmatige eicel, een proces dat uiterste precisie en micromanipulatie vereist.

Bij onderzoek met dieren gelden strikte regels, al hangt de procedure af van de methode. "Voor het gebruik van levende proefmerries is toestemming van de ethische commissie nodig, omdat er verdoving aan te pas komt," legt Van Soom uit. Voor onderzoek met embryo's uit slachtmateriaal is dat anders: "Dat is een bijproduct van de vleesindustrie; die koeien worden niet speciaal voor ons geslacht, dus we kunnen de eierstokken gebruiken om embryo's te produceren.

Er is echter een harde biologische grens: embryo's mogen in principe tot maximaal veertien dagen gekweekt worden. "Dat is het moment waarop het zenuwstelsel zich begint te ontwikkelen."

Naast de protocollen spelen er grotere filosofische vragen. Hoe ver moet de wetenschap gaan om iemand een biologisch eigen kind te schenken? Voor Van Soom ligt de grens bij veiligheid en intentie. "Onderzoek is goed als het met een goede intentie gebeurt. Het voorkomen van genetische ziekten om ouders groot verdriet te

gaat me voorlopig echt te ver. Al kan dat onderzoek wel helpen om de zorg voor vroeggeboren baby's te verbeteren doordat we meer leren over de baarmoeder."

Voor professor Van Soom is dit project meer dan zomaar een studie; het is haar "afscheidproject". Na een carrière vol baanbrekend werk is dit de laatste grote onder-

"Van zaken als eugenetica, het aanpassen van oog- of haarkleur, houd ik me ver weg" - Professor Van Soom

besparen? Daar ben ik een groot voorstander van. Maar van zaken als eugenetica, het aanpassen van oog- of haarkleur, houd ik me ver weg."

Ook toekomstbeelden van kunstmatige baarmoeders of embryo's in flessen roepen twijfel op. "Dat

zoeksactie die zij aanvraagt. "Ik ben niet van plan hierna nog nieuwe projecten op te starten. Het stokje wordt nu overgedragen aan een jongere collega die een paar jaar geleden professor is geworden."

GUY T'SJOEN EN JOZ MOTMANS O

FIEN WAEGE, MANU DE COCK DE BLOCK & LEONE MATTHEUS // BEELD: LEONE MATTHEUS

Hoewel de transgenderzorg de voorbije jaren een enorme opmars heeft gemaakt in Vlaanderen, zijn er binnen ons maatschappelijk systeem nog tal van drempels en uitdagingen. Hoe komt dit en wat kunnen we hieraan doen?

Wat maakt transgenderzorg zo belangrijk?

Joz Motmans: "Transgenderzorg is nog niet overal evident. Het is iets dat zo basic is dat je denkt dat het overal moet kunnen. Het is dus superbelangrijk dat het bestaat. De grootste drempel voor veel mensen is durven zeggen wat er speelt. Niet elke huisarts of hulpverlener reageert daar even goed op. Het bestaan van transgenderzorg moet die drempel naar beneden halen."

J: "Dat wij niets liever doen dan opereren en hormonen geven. Dat ons werk er alleen maar uit bestaat om transitie te realiseren en dat niet zorgvuldig zouden doen. Ons werk is ook vragen beantwoorden en counselen, en die patiënten die het daarbij laten zijn evenveel waard als de patiënten die wel verdere stappen zetten. Een andere taboe is dat we daar veel geld mee zouden verdienen, omdat sommige ingrepen wel duur zijn."

Op persoonlijk niveau is dat acceptatieproces echt het moeilijkste. Het is ook zo dat mensen zich niet meer generen om hun mening te geven. Zeker als personen met macht die opinies steunen."

G: "Ook als je eenmaal voor jezelf hebt beslist komt er zoveel bij kijken: vertellen aan de omgeving, een naamsverandering, contracten, diploma's en bankkaarten aanpassen. Maar ik denk dat de sociale reactie, zeker in de wereld van vandaag, ook een grote impact heeft. Als er een bericht in de krant verschijnt, en jals je daarover reacties onder sociale media posts leest, dat zijn die soms misselijkmakend."

"ALS ER EEN BERICHT IN DE KRANT VERSCHIJNT, EN JE DAAR DE REACTIES ONDER LEEST, ZIJN DIE SOMS MISSELIJKMAKEND." - GUY T'SJOEN

Guy T'Sjoen: "Ik ben gemotiveerd geraakt om in de branche te stappen in een tijd waar de zelfmoordpercentages bij de transpopulatie veel hoger lagen dan bij de niet-transgenderpopulatie. Als je dan weet dat je met hormonen en zorg een grote impact kan hebben op de daling van depressieve klachten en een verbetering van het welbevinden van mensen, dan is dat voldoende motivatie om verder te zetten."

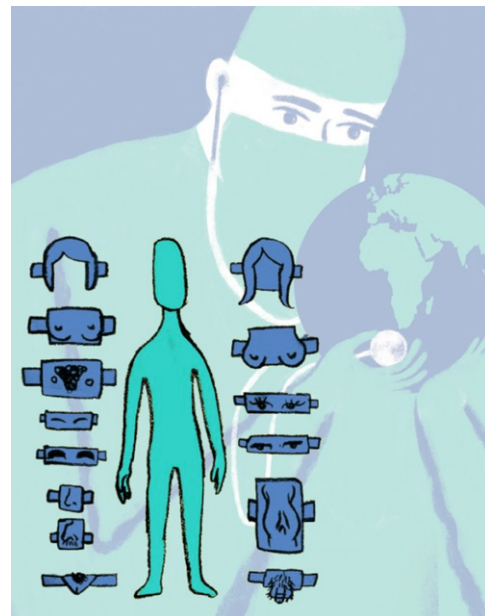
G: "Een ander groot vooroordeel of misverstand is de vraag of mensen wel weten wat ze doen. Zeker als het over bepaalde leeftijdsgroepen gaat, zoals minderjarigen, denken mensen dat ze niet zelf kunnen beslissen."

En wat zijn de grootste uitdagingen voor transpersonen tijdens hun traject?

J: "De grootste uitdaging blijft het vertellen aan anderen. In de meest recente studie lag het gemiddelde nog op vijf jaar wachten tussen het zelf beseffen en het tegen iemand anders voor het eerst vertellen. Dat betekent vijf jaar in de kast zitten."

Wat zijn volgens jullie de grootste misverstanden die mensen hebben over transgenderzorg en genderbevestigende behandelingen?

Waar zitten voor jullie de grootste knelpunten binnen het zorgsysteem?

VER GENDERBEVESTIGENDE ZORG

J: "Op dit moment bij financiering. In België zijn er sinds januari 2025 vier centra bijgekomen. Er zijn vanuit de federale overheid extra fondsen geïnvesteerd in de conventie transgenderzorg. Jammer genoeg is dat nog niet voldoende. We hebben allemaal heel lange wachttijden. De strop zit vooral bij psychologische zorg. De mensen die willen starten, raken niet binnen omdat psychologen hun agenda's vol zitten. Eens ze binnen zijn gaat de doorstroom naar indien nodig o.a. endocrinologie of chirurgie vlot."

G: "Maatschappelijk is er iets veranderd. Die openheid is er dan toch gekomen. Veel meer mensen zetten de stap naar de zorg. Er is vooral geïnvesteerd vanuit het ziekenhuis. Vroeger zaten we ergens in een hoek van het ziekenhuis, met drie lokalen, nu hebben we een ganse verdieping met een secretariaat, data managers, research en psychologen. Maar desondanks is die wachttijd niet verminderd. Integendeel. Daarom was onze oproep een aantal jaren geleden aan de minister van Volksgezondheid en aan andere ziekenhuizen: organiseer die zorg ook."

Wat is er volgens jullie dan nodig om te evolueren naar een samenleving waarin genderdiversiteit beter wordt begrepen en ondersteund?

J: "In Vlaanderen hebben we met çavaria en het Transgender Infopunt zoveel mooie spelers die

veel doen rond maatschappelijke bewustwording. Dit maakt dat er meer openheid is, meer acceptatie, dat er meer over wordt gesproken, dat mensen zich sneller durven uiten en hulp zoeken. Ik geloof heel sterk in overheidsondersteuning en vooral binnen het domein van onderwijs en maatschappelijke sensibilisering. Ook het feit dat bepaalde VRT-programma's transpersonen tonen maakt dat de generaties die dit nooit hebben meegekregen, ook geïnformeerd worden en het thema leren kennen. Ik heb gisteren nog gehoord van een cliënt die zei: "Mijn oma heeft het nooit begrepen, maar ze kijkt naar 'Thuis' en daar komt ook een transpersoon in voor."

G: "Anderzijds is het heel belangrijk dat in gelijk welke opleiding van een zorgberoep dit thema een plaats moet krijgen. Misschien zelfs breder, voor juristen is het ook relevant. Dus ik denk dat dat ook een zeer grote stap zou zijn. Als we een hele nieuwe generatie gezondheidszorgwerkers zouden kunnen opleiden met kennis rond dit thema, dan denk ik dat we ook een heel ander discours zouden kennen. We spreken tenslotte over één procent van de bevolking die met het thema kampt."

Welke boodschap willen jullie meegeven aan jongeren die met genderidentiteit worstelen?

J: "Heb vertrouwen dat er altijd mensen gaan zijn die jou steunen, in jou geloven en er voor jou zijn. Want alle negatieve commentaren van zij die het hardst roepen, zijn slechts een kleine minderheid. Je bent niet alleen. Ook als je eigen omgeving echt niet veilig is, zoek dan verder naar plekken waar het wel veilig is en die je aanvaarden zoals je bent. Want die zijn er zeker en vast."

"HEB VERTROUWEN DAT ER ALTIJD MENSEN GAAN ZIJN DIE JOU STEUNEN, IN JOU GELOVEN EN ER VOOR JOU ZIJN." - JOZ MOTMANS

IN GESPREK MET SCHRIJFSTER EN HISTORICA VAN EUGENETISCHE IDEALEN NAAR PRENATALE KEUZE

FIEN WAEGE // BEELD: FIEN WAEGE

Prenatale screening en abortus lijken vanzelfsprekende vooruitgangen, maar zijn er dan geen vooroordelen over welke levens wenselijk zijn? En welke niet? Schrijfster en historica Anais van Ertvelde legt het uit.

Hoe beïnvloeden de historische ideeën over een 'waardevol' leven de manier waarop we vandaag naar foetale afwijkingen kijken?

"Veel testen en selectieve abortussen vertrekken vanuit de vraag: 'kunnen we iemand een waardig leven bieden?' *Quality of life* is een heel moderne term. Dat is iets wat zich de laatste veertig jaar ontwikkeld heeft. Het eerste moeilijke punt is hoe er op een biodeterministische manier naar een bepaald soort lichaam of geest wordt gekeken. Dat we kunnen voorspellen hoe iemands leven zal lopen, heeft de mens graag, want dat geeft een gevoel van controle. Hun boek is eigenlijk al geschreven. Een tweede belangrijk punt is dat de aantasting van een waardevol leven vaak niet komt vanuit de beperking, maar vanuit de maatschappelijke en politieke organisatie eromheen: de afbraak van de sociale zekerheid, van de welvaartsstaat, de VN-verdragen niet nakomen, noem maar op. De manier waarop de samenleving hierover in gebreke blijft."

Zijn er kantelpunten in de geschiedenis die ons huidige denken over handicap en selectie sterk hebben gevormd?

"Ik heb hier geen onderzoek naar gedaan, maar als ik naar de krantenartikels kijk, zie ik dat er zowel in de jaren tachtig als in de jaren negentig de eerste artikelen ontstaan rond dat moreel pionierschap van

ouders die plots voor de moeilijke keuze staan. Dat valt natuurlijk samen met de abortuswetgeving. We zien dat selectieve abortus op foetussen met een beperking als argument gebruikt werd om het behapbaar te maken. Het werd gezien als een mooie ingang om het gesprek aan te gaan, want dat is iets wat mensen begrijpen. Tegelijkertijd zien we dat dit bepaalde groepen, en zeker vrouwen met een beperking, aliëneerden."

"Nog een belangrijk kantelmoment was een aantal jaar geleden, toen de NIPT-test werd terugbetaald door de overheid. Daardoor wordt de test vanzelfsprekend en moet je je heel actief terugtrekken uit een soort standaardaanbod."

Zijn er historische blinde vlekken die zich kunnen herhalen zonder dat we het beseffen?

"In onze contreien is er weinig historisch onderzoek gedaan naar handicap en eugenetica. Enkel na WOII zijn er studies terug te vinden. In *disability studies* wordt vaak gesproken over de oude en de nieuwe eugenetica. De oude genetica werd vooral opgelegd door de overheid. Die vind je vooral in het interbellum in Europa en werd ook wel de 'staatsgeleide eugenetica' genoemd. De nieuwe is vooral na de Tweede Wereldoorlog te zien. Die komt op na de toegang tot selectieve abortus en testing. Bij deze vorm gaat het vooral om het

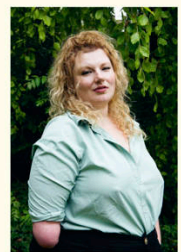
overleg tussen de arts en de ouder, en staat ook bekend als de 'liberale eugenetica!'"

"Een eerste grote blinde vlek is Zweden die tot de jaren zeventig doorging met zijn sterilisatiewetgeving. Tienduizenden mensen werden gesteriliseerd omdat ze een beperking of een andere afkomst hadden. Dat strookt niet met het idee dat de meeste mensen hebben van het 'progressieve en verdraagzame' Zweden. Een andere blinde vlek is dat eugenetische ingrepen zich vaak op een spectrum bevinden. Als het gaat over genetica, denken mensen aan de allergenste praktijken. Die gaan heel duidelijk tegen alle mensenrechten in. In België is er geen verplichte sterilisatie, maar er worden wel heel wat manipulatieve technieken gebruikt. Je kan niet in een woongroep terecht als je het niet doet of je krijgt cadeautjes als je

Anais Van Ertvelde werd geboren met een korte rechteronderarm. Voor haar een vanzelfsprekend gegeven, dacht ze. Vooral andere mensen leken er vragen bij te hebben. Tot ze ontdekte dat er veel meer achter haar handicap schuilgaat. Niet alleen op persoonlijk vlak, maar ook vanuit maatschappelijk perspectief.

Van Ertvelde onderzoekt 'handicap' als politieke conditie. Ze fileert wat de wereld ons over handicap vertelt en maakt duidelijk wat handicap ons over de wereld kan vertellen. Hoe handicap onze blik op kunst, seks, werk, intimiteit, burn-out, ouderschap en verzet beïnvloedt, en op wie we zelf zijn – al hebben we dat zelden door.

Handicap is ook het verslag van een intieme en soms heftige zoektocht: hoe kan je thuishoren in een wereld waartoe je niet als vanzelf behoort? Hoe ontwar je de manieren waarop lichaam, beperking en verlangen verknoopt zijn? Waarom voelt het zo gevaarlijk om je met een handicap te identificeren en ligt in dat gevaar misschien vrijheid verborgen?

Anais Van Ertvelde [1988] geeft les aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van Gent en is als historica verbonden aan de Universiteit Leiden, waar ze onderzoek doet naar de geschiedenis van lichaam, handicap en seksualiteit. Ze publiceerde columns en opiniestukken in onder meer *De Morgen*, *De Standaard*, *Knack*, *NRC* en de *Volkskrant*. In 2017 verscheen haar debuut *Vulle lakens. Een hedendaagse visie op seksualiteit*, naar de gelijknamige podcast die ze samen met Heleen Debruyne maakte. In het essay *Zorgangst* [2022] verkennde ze onze angsten voor zorg, afhankelijkheid en hulpeloosheid.

debezigebij.nl

toegeeft. Zo worden mensen toch beïnvloed om gedwongen anti-conceptie te ondergaan."

Zou je zeggen dat prenatale screening vooral draait om autonomie? Of zit er ook een historische drang naar optimalisatie achter?

"Er zit nu geen staatsdwang meer achter, maar wel staatsinitiatieven. Heel wat selectieve testing wordt terugbetaald door de overheid. Dat roept al vragen op over hoe vrij of autonoom die keuze echt kan zijn. Het is het moment waarop al onze voordelen, met name al ons gebrek aan kennis over het leven met een handicap, naar voren treden."

"Bovendien moeten we niet vergeten dat een staat wel vaart bij

productieve burgers. Ons burgerschap is nog altijd voor een groot stuk gebaseerd op de bijdrage die we leveren aan de samenleving. Die bijdrage wordt gezien als betaalde arbeid, geen reproductieve inspanning of vrijwilligerswerk. Mensen met een handicap worden bovendien vaak gezien als weinig productieve mensen die vooral geld kosten."

"Dan krijg je een rare patstelling waarbij de staat enerzijds een handicap bij leven als een individueel kenmerk ziet dat beschermd moet worden. Maar ook anderzijds, dat voor het leven begint, een beperking wel een punt mag zijn van specifieke selectie. Er heerst nog altijd twijfel over handicap, en of dat een waardevolle vorm van diversiteit is, of net een minderwaar-

digheid of afwijking."

Wat betekent inclusiviteit voor u en welke verandering zou de overheid onmiddellijk moeten maken?

"Waar ik momenteel van wakker lig, is de afbraak van het persoonlijk assistentiebudget. Het is cruciaal om mensen met een beperking deel uit te laten maken van onze samenleving. Helaas is het moeilijk om mensen zonder beperking mee voor ons op de barricades te krijgen. We worden nog te vaak gezien als een groepje apart terwijl dit iedereen aangaat."

Anaïs van Ertvelde schreef een boek 'Handicap - een bevrijding'. In dat boek onderzoekt ze handicap als een politieke conditie en toont ze hoe het onze blik op de wereld en onszelf beïnvloedt.

Lockdown Gent - Expect the unexpected
Boek jouw avontuur op <https://lockdown-escape.be/>

LOCKDOWN

ESCAPE ROOMS

DE BESTE BUDGETVRIENDELIJKE *Lunchspots* IN GENT

Je kent het wel: alweer sta je aan te schuiven bij De Brug of Bocca, lichtjes hongerig en met het gevoel dat het misschien eens tijd is voor iets nieuws. Maar tja, uit eten gaan lijkt tegenwoordig altijd een hap uit je budget te nemen. Gelukkig hoeft dat niet zo te zijn: Gent zit nog steeds vol plekken waar je lekker én betaalbaar kunt eten, als je weet waar te zoeken.

FUSILI

In het rijtje van betaalbare en lekkere restaurants in Gent mag Fusilli zeker niet ontbreken. De pastabar ligt in de Vlaanderenstraat 112a, nabij Gent Zuid, en wordt uitgebaut door een vriendelijke vrouw die geïnspireerd werd door de heerlijke Siciliaanse keuken. Ze besloot daarom zelf een restaurant te openen. Alles, zowel de pastasauzen alsook de pasta zelf, wordt door haar vers klaargemaakt. Hierbij kan je kiezen tussen verschillende soorten sauzen: Quattro Formaggi, Pomodoro e Ricotta, Carbonara, Bolognese, Diabolique, of Thai Coconut, en dit voor maar 14 euro. Als student krijg je zelfs een korting van 15% waardoor de pasta nog maar 11,90 euro kost. Bovenop de pasta kan je, tegen betaling, ook nog extra toppings toevoegen, zoals verschillende soorten kazen, rucola, kerstomaatjes, olijven, enzovoort. Verder kan je er ook pastasalades eten. Fusilli is dus dé plaats om verse pasta te eten voor een redelijke prijs.

TERRA

"Made fresh, served fast: plates, breakfast, sandwiches and drinks for people on the move." De website wekt meteen verwachtingen wanneer ik op voorhand even de kaart doorneem. Na wat wikken en wegen ga ik voor de *Chicken Avo Sandwich*. Nog geen moment later verschijnt die al netjes gepresenteerd voor mijn neus. Voor negen euro en zestig cent valt daar eigenlijk weinig op af te dingen. Goed, het blijft een vrij eenvoudige combinatie: een geplette boterham met avocado, tomaat, kip en sla. Dat oogt misschien niet spectaculair. Maar laat je niet misleiden: het vult verrassend goed. Ik zat minstens even verzadigd als na een stevige portie spaghetti bij De Brug. Wat het geheel extra aantrekkelijk maakt, is de setting. Het interieur is *cozy* en uitnodigend, en de ligging is ideaal: perfect om rustig te zitten en ondertussen het leven voorbij te zien trekken in de altijd levendige Kortedagsteeg.

BITE LUNCHBAR

Zin in een stukje Italië in Gent? Dan moet je op Kalandestraat 17 zijn! Bij Bite kan je terecht voor de perfecte pinsa's en pasta's. Al bij de eerste hap proef je een vleugje vakantie. Alle ingrediënten zijn vers, en dat proef je. Het unieke aan deze plek zijn de originele smaakcombinaties. Hier moet je niet zijn voor de tomaat-mozzarellaklassieker, maar word je verrast met smaken als harissa, dadelhoning of feta op je ovale pizza. Met haar plantaardige opties heeft deze plek ook al vegetarische voorstanders veroverd. Uitbaatster Albina laat je meteen welkom voelen zodra je binnenstapt. Er heerst een gemoedelijke sfeer, die ervoor zorgt dat je helemaal tot rust kan komen in het roze interieur. De Google-review van 4,7 sterren en de leuze *love at first bite* is meer dan terecht. Ideaal voor een snelle (maar ook zeker lekker lange) lunch. En dat allemaal zonder een bite uit je budget!

KNEES TO CHIN

Stel je voor: je staat voor de zoveelste keer aan te schuiven in slagerij Aula om voor de zoveelste keer een broodje gebakken beenhamsalade te bestellen. Plots overvalt je de gedachte dat je toch eens iets anders wilt dan een broodje.

Dan heb je geluk, want op de hoek van de Voldersstraat vind je Knees to Chin. Neen, dit is niet de naam voor een worstelmove uit de Amerikaanse WWE. Knees to Chin is een zogenaamd *asian fusion* restaurant dat poogt om Vietnamese streetfood aan een Vlaams publiek bloot te stellen. Hoofddrolspeler op hun menu zijn hun *rice paper rolls*, die de perfecte vervanging zijn indien je het gebruikelijke belegde broodje beu bent.

Je vindt er een hele variatie aan rolls, zo zijn er met spek, eend, of zelfs gehaktbrood, maar ook is er een uitgebreid aanbod voor wie vegetarisch of veganistisch eet. Voor zo'n zes à zeven euro zijn ze niet veel duurder dan het gemiddeld belegd broodje. Door de week kan je er over de middag zelfs lunchspecials vinden.

EEN ZWAK OPINIESTUK

Ik voel me belachelijk en kruip in een bolletje van schaamte doordat ik deze opinie moet schrijven. Ik voel me een persiflage van mezelf, van mijn soort. Alsof het UGent-boekske mij uit medelijden ook maar eens een plekje gaf en dit er dan uitkomt.

Maar kijk, noodzaak doet een mens afdalen. Ik zal er verder geen woorden aan besmetten en zal de situatie schetsen zodat ook u, beste lezer, het hoofd kunt schudden. Zowel vanwege het onderwerp dat hier uitgelicht zal worden als ook voor het belachelijk logische betoog dat daaruit zal volgen.

Ik wandelde vorige week onze geliefde en gelauwerde Rozierbibliotheek binnen. Vleugel Magnel, eerste verdiep, als je van de trappen komt naar rechts, die gang naar de toiletten. Daar hangen sinds kort, tussen de Duitse letterkunde links en algemene letterkunde rechts, een reeks auteursportretten van literaire goden in ons taalgebied. **Hugo Claus, Gerrit Komrij, Stefan Hertmans, Tom Lanoye, Harry Mulisch** en - als ik heel eerlijk ben - nog enkelen die ik op het eerste zicht niet herken. Ik studeer immers Engels-Duits.

U weet al waar dit naartoe gaat beste lezer, een Blandino die schrijft over een gang met auteursportretten die de canon moeten voorstellen... Ik stel voor dat we een cirkel vormen en elkaar een handje geven, en nu allen samen in koor: "Waar o waar zijn de vrouwen?"

De bibliothecaressen zijn altijd enorm vriendelijk tegen mij dus ik zou het niet over mijn hart krijgen om tegen hen te beginnen zagen, daarbij heb ik ook geen idee wie dat soort keuzes maakt. U denkt

waarschijnlijk dat het de taak van deze pseudocolumnist is om dat soort dingen uit te zoeken. Ik zou echter geen columnist zijn als ik de gaten niet zelf invul om mijn punt te bewijzen. En daarbij, ik heb een masterthesis die af moet, ik heb daar geen tijd voor. Sta me simpelweg toe de vergadering te fantaseren waarop de selectie uitgekozen werd:

Voor mij zie ik een Teams-meeting ingepland met als bijlage de agendapunten voor die maandagochtend: "1. Pensioenfeestje **Ingrid** – 2. Afstoffen Nederlandse letterkunde – 3. Koffiemachine stuk – 4. Varia". En onder die 4. Varia vond deze blunder waarschijnlijk plaats. De voorzitter werpt een idee op tafel om de gang op 't eerste wat op te fleuren met zwart-wit foto's van grijze schrijvers. Hij gaf zelf al een voorzetje en somt enkele namen op. De rest van het bestuur was stikkapot na het hevige debat omtrent de kleurkeuze van de bekers op Ingrid's afscheidsfeestje en ging unaniem akkoord met de selectie om toch ten laatste voor 12:00 thuis te zijn.

En zo geschiedde: een gang met mannelijke schrijvers. Op twee vrouwen na die wederom in het gezelschap van een man staan. Raar hoor UGent, vooral gênant. En saai, echt saai. Ah ja, bijna vergeten: **Connie Palmén, Kristien Hemmerechts, Gaea Schoeters, Anna Enquist**.

Ik zou echter geen columnist zijn als ik de gaten niet zelf invul om mijn punt te bewijzen

Niet te missen: Onvergetelijk

Vrouwelijke kunstenaars van Antwerpen tot Amsterdam 1600-1750

MADELEINE COSSEMENT & NORA LETTANY // BEELD: NORA LETTANY

Tot en met 31 mei toont het MSK 'Onvergetelijk: Vrouwelijke kunstenaars van Antwerpen tot Amsterdam 1600-1750', een tentoonstelling die vergeten kunstenaressen uit de Lage Landen opnieuw in de schijnwerpers plaatst.

De impressionante exhibitie gidt de bezoeker door een collectie met onderbelichte werken van wel meer dan 40 vrouwelijke kunstenaars. Deze tentoonstelling is een samenwerking tussen het MSK en het National Museum of Women in the Arts (NMWA) in Washington D.C., een "pionier in het onderzoek naar en tentoonstellingen over historische vrouwelijke kunstenaars", aldus het MSK.

In de expo wordt zichtbaar hoe de kunstenaressen zelf de dialoog aangaan met de sociale conventies van hun tijd. Zo portretteert **Judith Leyster** zichzelf onverschrokken als haar eigen muze, of vereeuwigt **Louise Hollandine van de Palts** zich als een benedictijnse non. Dit staat in schril contrast met het aloude beeld van de kunstenaar die de vrouw louter als zijn muze beschouwt. Deze vrouwen waren niet enkel subversief wanneer ze hun onconventionele rol als kunstenaress aannamen, ook hun kunst was eigenwijs.

Door de ruimtes thematisch in te delen, wordt de veelzijdigheid van deze vrouwen duidelijk. Onder meer via een sociaal-economische invalshoek, steeds gekoppeld aan noties van traditie, identiteit of ambitie. Deze indeling opent tot een denkruimte waarin het na-

latenschap van deze indrukwekkende kunstenaars opnieuw kan worden herzien.

Ook fungeerde de rijkdom aan kunstvormen (lees: kloskant, glaswerk, papierknipkunst, beeldhouwwerken ...) als een ware *eye-opener!* In het MSK ontmoeten klassieke kunstvormen en doorgaans als minderwaardig beschouwde functionele kunst elkaar. Zo wordt de toeschouwer aan het denken gezet over kunstvormen die traditioneel door vrouwen werden beoefend en lange tijd ondergewaardeerd bleven.

Bovendien is het onjuist om te geloven dat deze kunstenaressen uit de 17de-eeuwse Gouden Eeuw volledig onbekend waren. Kunstwetenschapper **Anna-Livia Smekens** nuanceert dit beeld: "Er waren zeker vrouwen die zelf

signeerden, die heel veel naam en faam hebben gemaakt. Het is echt een misvatting dat je zou denken dat die werken geen eigen leven hebben geleid omdat ze door een vrouw gemaakt zijn." Deze vrouwen durfden dus wel degelijk een prominentere rol in de samenleving in te nemen.

Ondanks hun eigentijdse erkenning, belang op de kunstmarkt en verdere invloed, zijn hun namen verloren geraakt in de plooiën van de geschiedenis. Met deze tentoonstelling krijgen ze eindelijk de erkenning die ze verdienen, daar hun bijdragen onontbeerlijk waren voor de verdere ontwikkeling van de visuele cultuur van de 17de-eeuwse Lage Landen. Zeker een bezoek waard!

NEW BAND IN TOWN: KWA KWA

EMMA JUXON-SMITH, SIRI VAN DE VELDE, MADELEINE COSSEMENT & SARAH VAN CROMBRUGGEN
// BEELD: EMMA JUXON-SMITH & LIES OOMS

"Welkom bij de première. Hou van *derrières!*", luidt de speelse openingszin van 'Infantiel', een lied van de Antwerpse band Kwa Kwa. Kwa Kwa is een vijfkoppig eclectisch live spektakel dat je onmiddellijk op de dansvloer sleurt. Ze brengen funk, oldskool, hiphop, rock en soms punk.

Stel jullie zelf eventjes voor: wie zijn jullie?

S: "Ik ben **Senne Paulussen**. Ik ben afkomstig uit Zoersel. Ik heb hier in Gent aan het KASK drama gestudeerd. Momenteel volg ik de educatieve master aan het Conservatorium in Antwerpen. Ian hier is een van mijn beste vrienden. We hebben samen gestudeerd en onze ouders zijn vrienden en collega's."

I: "Ja, dat klopt. Ik was bij zijn geboorte. Ik was toen een jaar oud, dus ik weet daar niets meer van, maar ik was er. Ik ben **Ian Biermans**. Ik ben geboren en getogen in de stad Antwerpen. Ik ben al heel mijn leven bezig met muziek en ik ging van jongs af aan naar de muziekschool, waar ik eerst piano heb leren spelen en later gitaar. Van opleiding ben ik industrieel ingenieur en ik werk nu ook in robotica."

Dat is wel een heel ander vakgebied dan muziek?

I: "Ja, ik heb lang getwijfeld om muziek te gaan studeren. Ik wist echter dat muziek maken me niet meer gelukkig ging maken eens mijn financiële situatie ervan afhing. Ik houd van de afwisseling:

op mijn werk met robotica bezig zijn en dan thuiskomen en een instrument vastpakken."

Wat is jullie rol binnen Kwa Kwa?

S: "Ian doet de keys en de gitaar. Ik ben een van de twee schrijvers en een van de twee frontmannen, samen met **Camil**, beter gekend als Chili Mili, dat is zijn hiphopnaam. Mijn artiestennaam is Mcni."

Hoe verschilt Kwa Kwa van andere bands?

I: "Iets wat we vroeger meer als argument aanhaalden was dat we ambassadeur zijn van Nederlandstalige muziek. Dat is naar mijn mening een minderheid binnen de muziek. Veel artiesten hebben het gevoel dat ze in

het Engels moeten zingen om mainstream te worden, omdat het dan makkelijker wordt opgepikt. Wij vinden juist dat het Nederlands veel harder binnenkomt. Je begrijpt ook vaak veel beter woordspelingen. Het Nederlands is deel van de poëzie voor ons."

S: "Als ik in het Engels probeer te schrijven, heb ik snel het gevoel dat ik in een bepaald stereotype val en zaken opschrijf die ik al vaker gehoord heb. Zaken die ik soms zelf als *cringe* beschouw. Het is gemakkelijker om mijn hart te luchten in het Nederlands, mijn moedertaal. Doe maar eens een Antwerps dialect in het Engels. Dat gaat niet zomaar. Het is wel deel van wie we zijn."

Vanwaar komt de naam van jullie band, Kwa Kwa?

"Dat komt niet van het geluid van een eend! Dat heeft er absoluut niks mee te maken. Mensen vragen zich dat soms af. Dat is gewoon Camilo (frontman) die zei: "Ik wil echt een band oprichten die Kwa Kwa heet." En wij waren allemaal van... 'Yeah!' We vonden zelf niets beter op dat moment. Het is *catchy*."

Hoe ziet de verhouding tussen schrijven en zingen eruit bij jullie?

S: "Camilo spitst zich meer toe op de refreinen, ik meer op de rap. Ik denk dat we steeds meer richting tekst evolueren. Daarnaast gaan we ook een vinyl uitbrengen en in juli een nieuwe single, 'El mundo'."

Welke artiesten vormen een bron van inspiratie voor jullie?

I: "Dat is heel uiteenlopend. Ieder van ons heeft wel zijn eigen inspiratie, bijvoorbeeld **Stevie Wonder** en **Michael Jackson**. Maar evengoed de jonge versie van **De Jeugd van Tegenwoordig**. Daarnaast ook **Beastie Boys** en **Red Hot Chili Peppers**. Ik vind dat je dat wel hoort. Als je 'Laat Uw Tanden Zien' en 'Wat Komt Gij Praten?' opzet, daar zit wel Beastie Boys in."

"Als ik denk aan Nederlandstalige muziek, sowieso **Zwangere Guy** en dan ook nog Antwerpse rappers, zoals **Ronnie Wanna**, maar ook **Freddy Konings**. Nieuwer, **Bird** en **Seba**. Check het uit. Allemaal heel cool. **Daft Punk**. Vooral

de geluidjes. Op mijn keyboard doe ik heel veel van die rare geluidjes, van die extreme synths. Dat trek ik allemaal uit Daft Punk om te horen."

Hebben jullie nog dingen die jullie in de toekomst willen bereik- ken? Hebben jullie nog dromen?

I: "Gentse Feesten is er sowieso eentje van. Dat lijkt ons nog best haalbaar. We moeten gewoon de juiste mensen vinden en dan spelen we de pannen van het dak, maar ik wil ook heel graag eens in een tent staan op een groot festival. Ik denk dat wij een zotte tent-show zouden hebben."

S: "Op een goed uur, vooral. We hebben al rond vijf uur gespeeld, wanneer iedereen nog maar net aankomt en ook al op een groot veld voor een publiek dat ver van het podium staat en niet echt actief is. Dan is er gewoon geen contact. Zeker als je vooraan staat en er geen energie terugkomt, wordt het moeilijk om te blijven geven. Het publiek moet dichtbij kunnen komen om die energie te voelen."

Ja, want het publiek is toch ook belangrijk voor jullie?

S: "Ja, een concert zoals in de Charlatan was echt niet normaal. We hebben die beelden achteraf bekeken en het was gewoon zot, hetzelfde in Kavka in Antwerpen. Dat zijn van die shows, zoals in de Giraf, waar je achteraf ziet dat de vloer letterlijk op en neer gaat."

I: "In de Charlatan ging het publiek zo hard dat je geen gezang meer hoorde, alleen geroep."

Heb je het liefst een klein of groot publiek?

S: "Liever groot, zolang het groot en compact is."

I: "Ja, liefst een compact publiek, want een grote zaal met weinig volk werkt gewoon niet."

S: "De energie moet kunnen opbouwen tot het dak eraf gaat."

I: "Het publiek moet koken en zweten."

The Oscars editie!

FOUR FAVOURITES VAN

• LUNA LLUSHA & JULIETTE VEULEMANS •

4

'SINNERS'	2025
'ONE BATTLE AFTER ANOTHER'	2025
'SENTIMENTAL VALUE'	2025
'TRAIN DREAMS'	2025

Met maar liefst 16 nominaties brak 'Sinners' het record voor de meeste nominaties ooit in de geschiedenis van de Oscars. Daarmee steekt de film moeiteloos de pareltjes 'Titanic' en 'La La Land' voorbij, die indertijd 14 nominaties ontvingen. Uiteindelijk sleepten ze vier prijzen in de wacht voor Original Screenplay, Best Actor, Cinematography en Score, en terecht. **Michael B. Jordan** geeft een *once-in-a-lifetime* performance door beide rollen van de identieke tweelingbroers **Smoke** en **Stack** te vertolken. Na een leven voor zichzelf gevonden te hebben in het criminele milieu van Chicago in de jaren 30, keren de twee terug naar hun geboorteplaats in het **Jim Crow**-zuiden van de Verenigde Staten. De film onderlijnt duidelijk de connectie tussen de Afro-Amerikanen, de Ieren en de Choctaw (een inheems Amerikaans volk), die geteisterd werden door extreme onderdrukking. Dit neemt echter een fysieke vorm aan en vertaalt zich in vampieren die zich voeden via onschuldige slachtoffers. Een unieke keuze, maar prachtig uitgevoerd. Daarnaast eert **Ludwig Göransson** ook de muzikale nalatenschap van de onderdrukte groepen door een symbiotische score neer te zetten.

Op dezelfde hoogte als 'Sinners' staat 'One Battle After Another' met 13 nominaties, waarvan ze er maar liefst zes bemachtigden, waaronder Best Film en Direction. In lijn met Leonardo DiCaprio's eigen overtuigingen vormt de film een perfecte aanvulling op zijn groeiende oeuvre aan activistische films sinds 'Don't Look Up'. De film volgt de ex-revolutionair **Pat** en zijn dochter **Charlene** die ondergedoken leven nadat **Perfidia**, de partner van Pat en moeder van Charlene, hen verlaat om haar revolutionaire activiteiten verder te zetten en uiteindelijk de gehele organisatie verraadt. 16 jaar, een drugsverslaving, en een tienerdochter later, wordt Pat achternagezeten door een vijand van de voormalige verzetsgroep, **Steven**. Om deel te kunnen uitmaken van een geheime *white supremacy* organisatie, moet hij nog één opdracht volbrengen die te maken heeft met de vader en dochter. Het personage van Pat reflecteert hoe activisme tegen totalitaire regimes verloren gaat door de verantwoordelijkheden die stilletjes binnensluipen naarmate men ouder wordt.

De Noors-Amerikaanse film 'Sentimental Value' vertelt het verhaal van **Nora** en **Agnes** (**Renate Reinsve** en **Inga Lilsdotter Lilleaas**, respectievelijk). Dit zijn twee zussen die na het overlijden van hun moeder opnieuw contact zoeken met hun vervreemde vader en gerenommeerde filmmaker **Gustav** (**Stellan Skarsgård**). De film werd genomineerd voor maar liefst negen Oscars en werd uiteindelijk bekroond met de prijs voor Best International Feature Film. Met een vader, twee dochters, een moeder die vooral in afwezigheid aanwezig is, en een huis dat doordrenkt is van herinneringen en sentimentele waarde, creëert regisseur **Joachim Trier** een verhaal dat even ingetogen als emotioneel gelaagd is. Het resultaat is een meesterlijk familiedrama dat als geen ander de complexiteit van hedendaagse familierelaties blootlegt, zonder ooit de onlosmakelijke band tussen heden en verleden uit het oog te verliezen.

'Train Dreams', gebaseerd op de geliefde novelle van **Denis Johnson**, is het ontroerende portret van **Robert Grainer**, vertolkt door **Joel Edgerton**. Als wees baant Robert zich een weg tussen de torenhoge bossen van de Pacific Northwest, waar hij meewerkt aan de uitbreiding van het spoorwegimperium. Tussen het harde labuur door bouwt hij er een leven op met zijn vrouw **Gladys** (**Felicity Jones**) en hun dochter. Dan slaat echter het noodlot genadeloos toe. Wat volgt is een sobere, maar krachtige reflectie over de grilligheid van het leven, de wreedheid van het koude noorden en de veerkracht van familie die ze uiteindelijk allebei overwint. Ondanks vier Oscarnominaties bleef de film met lege handen achter, tot spijt van menig filmfanaat. Toch doet dat niets af aan de impact: 'Train Dreams' is een tedere reflectie op het Amerika van de vroege 20ste eeuw die mythische allure combineert met een opvallende fijngevoeligheid. Het is cinema die stil binnenkomt en lang blijft nazinderen, en daarmee zonder twijfel een aanrader.

Een gids voor de dansende student

NINA VANDEZANDE & MARA MALLIET // BEELD: LEONE MATTHEUS

De stad Gent heeft een zeer actieve culturele sector. Toneel, visuele kunst en muziek vind je overal. Wij duiken deze keer in de danswereld van Gent, want die draait, springt en rolt door heel de stad.

De student die graag wil dansen in Gent moet niet ver zoeken. De UGent heeft namelijk een studentenvereniging volledig toegewijd aan dans. De Gentse Universitaire Dansclub, afgekort als GUDc, staat klaar voor iedere student die fan is van de kunst. De dansclub is de enige van haar soort in België en heeft als doel "de danssport te promoten onder studenten." Iedereen die ingeschreven is aan de UGent of een van de Gentse hogescholen en minder dan 35 jaar oud is, kan zich inschrijven. De inschrijvingen gebeuren per semester.

KEUZE IN OVERVLOED

Ze bieden verschillende stijlen aan. Zo kun je kiezen tussen modern, girly en urban, maar liefhebbers van latin en ballroom hebben geluk, voor hen zijn er veruit de meeste opties. Je kiest als danser niet enkel een stijl, maar ook een niveau. Zo kun je als beginner zonder ervaring starten en kun je je doorheen de jaren ontpoppen tot een echte danser. De GUDc wil haar leden dus niet enkel doen dansen, maar hen ook helpen hun kunsten te verbeteren.

Lessen zijn er op maandag, dinsdag en donderdag op locaties zoals Ledeganck, Schoonmeersen

en de Thermanal. Een inschrijving voor een semester is heel wat goedkoper dan bij een niet-universitaire dansclub. De prijzen liggen tussen de €45 en €90. De club organiseert buiten de lessen nog andere activiteiten zoals filmavonden, een quiz en een dansgala.

EN NÓG ALTERNATIEVEN

De lessen van de GUDc zijn niet de enige manier om aan dans te doen als Gentse student. Hoewel het aandeel dans van het sportaanbod van de UGent zo goed als allemaal lessen georganiseerd

door de GUDc zijn, wordt er ook een lessenreeks salsa gegeven in het GUSB. Deze valt binnen dezelfde prijsklasse als de lessen van de GUDc, maar wordt door een andere dansschool gegeven.

Als we wat breder zoeken is er natuurlijk ook het sportaanbod van de HOGENT, wat openstaat voor studenten en personeel van HOGENT, UGent, Arteveldehogeschool en Howest. Zij bieden dansstijlen als modern jazz, afro dance en, indien we dat als een dansstijl laten tellen, ook zumba aan. Deze lessen hangen niet vast aan een lessenreeks, ze kunnen individueel gereserveerd worden via de HOGENT-sportapp.

Indien je dan toch liefst nog een andere stijl wil dansen zal je buiten de universitaire muren moeten zoeken, al kan dat ook wat duurder uitkomen. Er zijn veel grote dansscholen in Gent, zoals Danshuis 'De Ingang', die lessen voor volwassenen aanbieden. Zelfs de meerderheid van de kunstacademies van Gent biedt danslessen voor volwassenen aan. Ja, als studentjes worden we helaas al als volwassenen geclassificeerd daar.

Zo kun je als beginner zonder ervaring starten en kun je je doorheen de jaren kan ontpoppen tot echte danser

TUUR VAN BEVEREN // BEELD: SEPPE VERLEYE

TWEE BROERTJES VERDWALEN IN CASINO TIJDENS UITSTAP NAAR CITADELPARK

Het Citadelpark bestaat 150 jaar, reden om feest te vieren! Twee kinderen namen dat echter iets te serieus, en belandden de afgelopen nacht in het casino van het park. *Schamper* belicht alle kanten van het verhaal.

Het casino was door de geschiedenis heen een polyvalent gebouw. Bij de oprichting in 1876 legde men de focus op "het bevorderen van kunst en wetenschap bij het verlichte deel van het publiek". Nu de gemiddelde Gentenaar toch al verlicht genoeg is, vond huidig burgemeester **Mathias De Clercq** de vestiging van een floralienhal een verspilling van het belastinggeld. Hij liet het casino ombouwen tot een toegankelijke plek waar elke gokker naar hartenlust zijn geld kan verkwisten. "Elke gokker" was misschien wel een te brede doelgroep, want twee negenjarige broers struikelden onwetend het gebouw binnen.

Het gaat hier om twee broers die samen met hun vader op uitstap waren naar het Citadelpark. De bedoeling was om de namiddag rustig door te brengen op het speelplein. De vader, die anoniem wenst te blijven, vertelde ons dat een stralende dag uitdraaide op een nachtmerrie: "Terwijl mijn zoons aan het spelen waren op het klimparcours, werkte ik nog wat door. Ik kan het me niet permitteren dat dit jaar niet zou meetellen voor mijn pensioen! Toen ik opkeek, waren ze verdwenen." De jongens werden in de vroege uurtjes teruggevonden door een barmhartige Gentenaar. Die had hen blijkbaar 'speciale planten' uit de floralienhal aangeboden, maar al hun geld was al verdwenen na het ca-

sinobezoek. De passant hielp hen dan maar de weg naar huis te vinden.

Professor **Ann Dachtspanne** doet momenteel onderzoek naar de gevolgen van overstimulatie bij kinderen en jongeren, en hielp ook mee aan het casinoproject. "We hadden meteen de perfecte ligging. De hoofdingang van het casino mondt uit op de speeltuin van het park, waardoor we direct bij ons meest vatbare publiek terechtkomen. We hadden enkel nog een aantal rollen ledstrips en een rijk assortiment aan gokkasten nodig: felle kleuren en een overvloed aan geluidjes trekken de jeugd tenslotte aan. In onze kinderzone kunnen de jongsten de sensatie van het gokken op een veilige manier meemaken."

De vader is verheugd dat zijn kinderen veilig terecht zijn gekomen. "In de toekomst zullen ze binnenblijven! (*lacht*) Zo zie je dat de buitenwereld best gevaarlijk is voor de jeugd. Ze zijn nu wel zot van een spel genaamd 'Adopt Me' op Roblox. Een van mijn zoons heeft al 500

euro uitgegeven om een papegaai te krijgen. Ik snap er niets van, maar de kindjes vinden het leuk. En elke minuut op de tablet is een minuut minder aandacht die ik aan hen moet besteden."

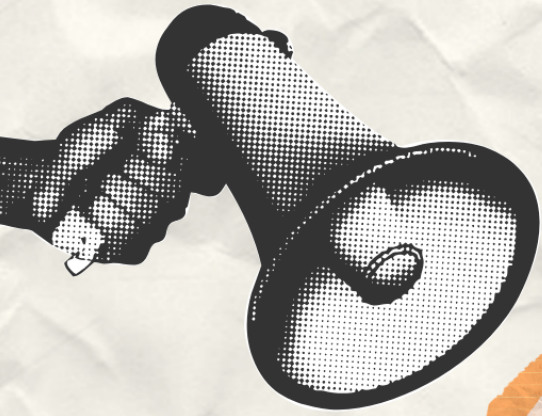
Cofnas ontkent: "Ik ben Joseph Goebbels écht niet!"

Enkele weken geleden ging een video van iemand lijkend op Jeffrey Epstein viraal, rijdend in zijn cabrio in Zuid-Florida. Online werd gediscussieerd of het nu echt de beruchte pedofiel was of louter een lookalike. Als reactie postte de arme man een video van zichzelf en ontkrachtte alle geruchten: "Ik ben heus niet Jeffrey Epstein, ik ben gewoon Palm Beach Pete, en ik ga straks gewoon tennissen!"

Ook aan de UGent was er een geval van identiteitsverwarring, waardoor de pas aangestelde onderzoeker **Nathan Cofnas** genoodzaakt werd een video te posten: "Beste patriotten, ik moet u allen teleurstellen en bekennen (en herhalen) dat ik helaas **Joseph Goebbels** écht niet ben. Ook geen nazaat, ook geen bloedverwant." Waarna hij echter wel zijn bewering nuanceerde: "Desondanks zal ik uiteraard blijven vechten om zoveel mogelijk in zijn voetsporen te treden." De reacties waren verdeeld. Uit linkse hoek werd de nogal simplistische argumentatie van de pseudoweten-

schapper wantrouwend ontvangen. Aan de rechterzijde heerste vooral ontgoocheling, zo reageerde ook rass(enreal)ist-fanaat **Dries Van Langenhove** verontwaardigd: "Ik had al zo'n donkerbruin vermoeden dat het niet écht Goebbels was." Rector **De Sutter** suste beide zijden en stelde ons gerust: "Voor veel mensen zijn de uitspraken waarnaar wordt verwezen kwetsend en verontrustend. Ze raken mij ook. Als universiteit zullen wij echter elk onderzoek ondersteunen, nazistisch of niet."

Ga

Stemmen

op jouw favo studenten-
vertegenwoordiger
tussen 28-30/4!

